

สายลมหัวใจในความทรงจำ เล่ม 1-2

ผู้แต่ง อิมฮินมี ผู้แปล บะหมี่เย็น

ปีที่พิมพ์ 2548 เล่ม 1 สำนักพิมพ์แจ่มใส พัชลิขซึ่ง

จำนวนหน้า 232 หน้า ราคา 179 บาท

ISBN 974-92653-2-7

ผู้แต่ง อิมฮินมี ผู้แปล บะหมี่เย็น

ปีที่พิมพ์ 2548 เล่ม 2 สำนักพิมพ์แจ่มใส พัชลิขซึ่ง

จำนวนหน้า 240 หน้า ราคา 179 บาท

ISBN 974-92653-3-5

เป็นเรื่องราวความรักระหว่างหนุ่มสาว ปาร์คจุนฮี หญิงสาวที่เพิ่งโดนแฟนบอกเลิก และต้องย้ายโรงเรียนมาเรียนที่ใหม่ พบกับคังจุนซอง ที่คอยหุดจากหัวใจเธอ และยังคงแอบรักเธอด้วย

อิมฮินมี. (2548). สายลมหัวใจในความทรงจำ (บะหมี่เย็น, แปล). กรุงเทพฯ: แจ่มใส พัชลิขซึ่ง.

สาวใช้ตัวร้ายกับเจ้านายสุดแสบ เล่ม 1-2

ผู้แต่ง อิมยองมี ผู้แปล โทมุล

ปีที่พิมพ์ 2548 เล่ม 1 สำนักพิมพ์แจ่มใส พับลิชชิ่ง

จำนวนหน้า 282 หน้า ราคา 199 บาท

ISBN 974-9962-04-4

ผู้แต่ง อิมยองมี ผู้แปล โทมุล

ปีที่พิมพ์ 2548 เล่ม 2 สำนักพิมพ์แจ่มใส พับลิชชิ่ง

จำนวนหน้า 274 หน้า ราคา 199 บาท

ISBN 974-9962-19-2

ชองจีซอง คารา นักแสดงที่ผู้หญิงทั้งหลายพากันขนานนามให้ว่าเจ้าชาย จีซองเป็นลูกชายของคาราหญิงที่ชื่อ นาชายอนกับคู่กำกับชั้นแนวหน้าของวงการภาพยนตร์เกาหลีที่ชื่อชองฮันอู จีซองได้รับส่วนดีของทั้งพ่อและแม่ซึ่งไม่ใช่แค่พรสวรรค์เพียงอย่างเดียว แต่รวมถึงรูปร่างหน้าตาที่ทำให้ผู้หญิงพากันหลงใหล จีซองต้องการสาวใช้ ซึ่งคุณสมบัติของสาวใช้ที่จีซองต้องการ คือ ประการแรก ต้องดูไม่ดี เพราะพวกผู้หญิงสวย ๆ มักติสองหน้า ประการที่สอง ห้ามเด็ดขาดเลขพวกผู้หญิงวัยเหมาจะแฉ่งแฉาง โดยเฉพาะพวกที่มีอายุยี่สิบถึงสามสิบ ประการที่สาม ต้องยอมรับความเอาแต่ใจของผมได้ และต้องทำกับข้าวเก่ง ประการที่สี่ ต้องฉลาด ประการที่ห้า สำคัญที่สุดคือ ต้องไม่พูดมาก

ความจริงแล้วที่พักของจีซองมีทุกอย่างอย่างไว้คอยบริการผู้พักอาศัยอย่างสมบูรณ์แบบอยู่แล้ว ทั้งด้านความสะดวกสบาย เรื่องความสะอาดก็มีพนักงานทำความสะอาดคอยจัดการดูแลอยู่เสมอ บริการซักรีดเสื้อผ้า การรักษาความปลอดภัยก็เข้มงวด ดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นที่จะจ้างสาวใช้เลย เพียงแต่ช่วงที่จีซองต้องไปต่างประเทศนาน ๆ เพื่อถ่ายหนังและต้องกินข้าวข้างนอกทำให้จีซองรู้สึกเกลียดอาหารที่ปรุงอย่างหยาบ ๆ ด้วยเหตุนี้จีซองจึงคิดจะจ้างแม่บ้าน แต่นามูจิกี้ปรากฏตัวขึ้นพร้อมกับความยุ่งเหยิงและทำลายความสงบสุขในชีวิตจีซองไปหมด

นามูจิกี้ นักเรียน ม. ปลาย ปีสาม อายุ 19 ปี ดำรงตำแหน่งหัวหน้าชั้นมาตลอดสิบสองปี ไม่ใช่เพียงแค่เธอเรียนเก่งอย่างเดียว แต่เธอมีความเป็นผู้นำที่ยอดเยี่ยม เธอต้องทำงานหาเงิน

เพื่อที่จะได้เรียนต่อมหาวิทยาลัยและต้องหารายได้มาจุนเจือครอบครัว ซึ่งพ่อของเธอมักจะกลับมา รีดไถเอาเงินจากแม่เพื่อเอาไปกินเหล้าและเล่นการพนัน นามูจิไม่เข้าใจว่าทำไมแม่ถึงทนอยู่กับพ่อ ได้ นูจิจึงไม่เคยที่จะคิดถึงเรื่องความรักหรือการแต่งงานเป็นคำที่ไม่มีอยู่ในอนาคตของเธอ นูจิจะเป็นอิสระและใช้ชีวิตอย่างเข้มแข็งด้วยตัวของเธอเอง เธอปฏิบัติกับตัวเองว่าจะไม่ยอมเสียหน้าตา เพราะความรักเคียดขาด

นูจิมีกุณสมบัติสาวใช้ตรงตามที่จีซองต้องการทุกข้อยกเว้นการพบกันครั้งแรกทำให้จีซองไม่ชอบนูจิ เพราะนูจิทำร่มกบฏของจีซองจนเป็นรอย แล้วยังเรียกจีซองว่า ลุง แต่จีซองต้องรับนูจิเป็นสาวใช้ด้วยเหตุผลที่กล่าวนูจิจะนำเรื่องจีซองต้องการสาวใช้ไปประกาศให้แฟนคลับรู้แล้ว จะทำให้เกิดเรื่องยุ่งยากขึ้นมาอีก จีซองจึงรับนูจิเข้าทำงานแล้วหาวิธีกลั่นแกล้งเพื่อกดดันให้นูจิตลาออก แต่ก็ไม่สมผลสำเร็จแถมจีซองยังเกิดความรู้สึกแปลก ๆ ต่อนูจิ

โอสยอกกินผู้จัดการของจีซองและประธานของ JS เอนเตอร์เทนเมนต์ซึ่งบริษัทนี้เป็นของจีซอง โอสยอกกินสังเกตเห็นพฤติกรรมของจีซองที่แสดงออกต่อนูจิ จึงสั่งให้จีซองไล่นูจิออก เพื่อไม่ให้เกิดปัญหา แต่จีซองไม่ยอมไล่นูจิออกและปฏิเสธว่าไม่ได้ชอบนูจิ

จีซองและนูจิทะเลาะและแกล้งประชดประชันกันทุกครั้ง โดยไม่มีใครยอมแพ้ใคร แต่ท้ายที่สุดเรื่องราวทะเลาะกันนั้นทำให้เกิดความรู้สึกราวอย่างขึ้นในใจของทั้งคู่ เรื่องราวความรัก รุ่ม ๆ ของสาวใช้ตัวร้ายกับเจ้านายสุดแสนจึงเริ่มขึ้น

เมื่อของจีซองตกหลุมรักสาวใช้ของตัวเองขึ้นมา จึงเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ รุนราวตามมา เพราะดาราเจ้าชายของจีซองที่เคยตีบทแตกในภาพยนตร์รักมาแล้วหลายต่อหลายเรื่อง แต่ในชีวิตจริงของจีซองกลับไม่รู้จะจัดการกับหัวใจของตัวเองยังไง

ของจีซอง ต้องเดินทางไปถ่ายโฆษณาต่างประเทศหลายวัน ทำให้เขา**พลาด**ที่จีซองสาวใช้ของเขาไว้กับฮีจินดารานักแสดงสาว ฮีจินได้พนันกับของจีซองไว้ว่า ถ้าฮีจินสามารถทำให้นูจิสาวใช้ขึ้นได้ตอนที่ของจีซองกลับมา ของจีซองจะต้องทำตามคำสั่งของฮีจิน ดังนั้นทุกวันฮีจินจะมารับนูจิไปร้านเสริมสวย

วันหนึ่งหลังจากกลับจากร้านเสริมสวย นูจิลับเข้าบ้านจีซองได้สังเกตเห็นความผิดปกติของบ้าน เหมือนมีคนเข้ามา ทำให้นูจิดกใจและคิดว่าเป็นขโมย คนที่นูจิจิดว่าเป็นขโมย ก็คือ คิมซาบิน ซึ่งคิมซาบินเป็นนักแสดงในบริษัทของจีซอง ซึ่งทั้งสองคนสนิทกันแล้วจีซองเคยให้กุญแจบ้านซาบินไว้ คิมซาบินต้องเข้ากรมทหารแล้ว เมื่อวันหยุดมาถึง คิมซาบินจึงกลับมาพักที่บ้านของจีซอง ซึ่งซาบินก็แปลกใจที่จีซองจ้างสาวใช้มาทำงานบ้าน

คิมซาบินอยู่ที่บ้านกับมูจิ ทำให้จีของระวางไม่ยอมให้มูจิอยู่กับซาบิน แต่จีของต้อง
ถ่ายโฆษณาที่ต่างประเทศ ระหว่างที่ซาบินกับมูจิอยู่ที่บ้าน ซาบินคอยไปรับไปส่งเธอที่ร้านเสริม
สวยและพาเธอไปกินข้าว ดูหนัง ซาบินแอบชอบมูจิ

เมื่อจีของกลับมา จีของจึงทำทุกวิถีทางเพื่อขัดขวางความสัมพันธ์ของซาบินกับมูจิ และ
เปิดเผยความรู้สึกของคนให้มูจิรู้ ซึ่งมูจีก็นึกถึงของแต่ไม่ยอมให้จีของต้องลำบากเพราะ
ครอบครัวของมูจิ มูจิจึงตัดสินใจไปจากจีของ ฮีจินช่วยเหลื่อมูจิโดยให้มูจิมาอยู่ด้วยที่บ้าน ฮีจินช่วย
ให้มูจิกับจีของเข้าใจกัน จีของจึงขอมูจิแต่งงาน

อิมของมี. (2548). สาวใช้ตัวร้ายกับเจ้านายสุดแสบ (โพมุก, แปล). กรุงเทพฯ: แจ่มใส พับลิชชิ่ง.

สาวใสหนุ่มซำส์ตามล่าหรั้ก เล่ม 1-2

ผู้แต่ง ควิยอนี ผู้แปล วานไมส์เตอร์
ปีที่พิมพ์ 2548 เล่ม 1 สำนักพิมพ์แจ่มใส พับลิชชิ่ง
จำนวนหน้า 310 หน้า ราคา 219 บาท
ISBN 974-9962-28-1

ผู้แต่ง ควิยอนี ผู้แปล วานไมส์เตอร์
ปีที่พิมพ์ 2548 เล่ม 2 สำนักพิมพ์แจ่มใส พับลิชชิ่ง
จำนวนหน้า 304 หน้า ราคา 219 บาท
ISBN 974-92202-6-9

เป็นเรื่องราวความรักของพี่น้อง และความรักระหว่างหนุ่มสาว ของฮันกยอง หญิงสาวที่เพิ่งย้ายมาจากกงจู ซึ่งอาศัยอยู่กับพ่อมาตลอดจนพ่อเสียชีวิต ทำให้ต้องย้ายมาอยู่กับแม่ และน้องที่อึ้นยาง จนทำให้พบกับบันแสวอน และซองแทซอง เรื่องราวอื่นๆ จึงเกิดขึ้น

บันแสวอน เป็นชายหนุ่มที่หน้าตาดี จากภายนอกดูเป็นคนนิสัยโหดร้าย ใจร้อน แต่จริงๆ แล้วนิสัยดี แอบหลงรักของฮันกยอง ส่วนซองแทซอง เป็นผู้ชายอีกคนหนึ่งเข้ามาในชีวิตของฮันกยอง ทุกครั้งที่พบกันคำพูดของซองแทซองทำให้ของฮันกยองอดประหลาดใจไม่ได้ เนื่องจากซองแทซองรู้ใจว่าของฮันกยองเป็นที่สาวค้างมารดา

จนกระทั่งของฮันกยองรู้ความจริงว่าซองแทซองเป็นน้องชาย พร้อมกับต้องรับรู้ว่าน้องเป็นโรคคลื่นหัวใจรั้ว ของฮันกยองสัญญากับตนเองว่าจะดูแล และไม่ทอดทิ้งน้องให้อยู่คนเดียวอีกต่อไป

ซองแทซองรู้ว่าตนเองคงอยู่ได้ไม่นาน และไม่ยากให้ที่สาวต้องเสียใจกับการจากไปของตนเอง จึงไปขอย่าก่อนตายว่าห้ามบอกกับของฮันกยองเมื่อตนเองตายแล้วให้บอกกับของฮันกยองคน ไปอยู่เมืองนอก และให้เพื่อนสนิทคอยคุยของฮันกยองผ่านทางอินเทอร์เน็ต (MSN) และขอให้ฝั่งศพตนเองไว้ใกล้ๆ กับหลุมฝังศพพ่อ เพียงเพราะเขา ไม่ต้องการให้ที่ค้องร้อง ให้เสียน้ำตาอยากให้มีมีความสุข และมีรอยยิ้มตลอดไป

แสดงให้เห็นความรักระหว่างพี่น้อง ถึงแม้จะต่างมารดาก็มีความรัก ดูแลซึ่งกันและกันได้

ควิยอนี. (2548ข). สาวใสหนุ่มซำส์ตามล่าหรั้ก (Whanmesiter, แปล). กรุงเทพฯ: แจ่มใส พับลิชชิ่ง.

ชีวิตคู่ระหว่าง แสชัน กับ ชังของ กำลังจะถึงจุดสิ้นสุด เนื่องจาก แสชัน จับได้ว่า ชังของ นอกใจเธอ โดยแอบคบหากับชิน จิยอง นางเอกสาวคู่ขวัญอย่างลับๆ แสชัน ตัดสินใจที่จะยุติรักสามเส้าในครั้งนั้นด้วยการหย่าขาดจาก ชังของ แต่กลับประสบอุบัติเหตุจนความจำเสื่อมเสียก่อน

หลังจากออกจากโรงพยาบาล ชีวิตคู่ระหว่าง แสชัน กับ ชังของ ต้องเริ่มนับหนึ่งใหม่ ชังของ พยายามทำทุกอย่างเพื่อเรียกความทรงจำของเธอกลับคืนมาได้ ยกเว้นเรื่องการหย่า แต่มันไม่ใช่เรื่องง่ายอย่างที่เขาคิด เพราะ แสชัน ยืนยันว่าตอนนี้เธอมีอายุเพียงแค่ 18 ปี กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมปลาย และไม่ยอมรับว่าชังของ คือสามีของเธอ

ความรักของ แสชัน กับ ชังของ ดูเหมือนว่าจะไม่มีอะไรดีขึ้น โดยเฉพาะเมื่อ แสชัน ได้รู้จักกับคิมนูน เด็กหนุ่มนักเรียนชั้นมัธยมที่เข้ามาคอยช่วยเหลือและให้คำปรึกษากับเธอในฐานะเพื่อนใหม่วัยเดียวกัน จนทำให้สาวใหญ่ ที่หัวใจยังละอ่อนเริ่มเกิดอาการหวั่นไหวขึ้นมา

จากที่ชังของ ได้ดูแลและใกล้ชิดกับแสชันเพื่อช่วยเรียกความทรงจำของเธอให้กลับคืนมาตอนอายุ 29 เหมือนเดิมนั้น ทำให้ทั้งคู่มีความรู้สึกดีๆ ให้กันเกิดขึ้น และเปิดเผยความรู้สึกที่มีให้กันมากขึ้น

จิซูฮยอน. (2548ค). 18/29 สลับรักความทรงจำ (AIK-Q, แปล). กรุงเทพฯ: แจ่มใส พับลิชชิ่ง.

18/29 สลับรักความทรงจำ

ผู้แต่ง จิฑูษยอน

ปีที่พิมพ์ 2548

จำนวนหน้า 266 หน้า ราคา 189 บาท

ผู้แปล AIK-Q

สำนักพิมพ์แจ่มใส พับลิชชิ่ง

ISBN 974-93222-8-2

ชีวิตของคนเราอาจมีความทรงจำบางอย่างที่เลื่อนหายไปกับกาลเวลาบ้าง แต่อย่างน้อยก็ต้องมีบางความทรงจำเช่นกันที่ไม่อาจลืมเลือน ขึ้นอยู่กับว่าสิ่งเหล่านั้นสำคัญกับหัวใจมากน้อยแค่ไหน เช่นเดียวกับ ยู แอสัน หญิงสาววัย 29 ปี ที่ตัดสินใจมาพบว่า ความทรงจำของเธอถอยกลับไปสิ้นสุดแต่ตอนอายุ 18 ปี ในขณะที่ความรักที่เธอมีให้กับ คัง ชังยอง สามิผู้เป็นที่รักยังไม่เลื่อนหายไปจากหัวใจ

ภายหลังจากที่ ยู แอสัน ประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์ เธอฟื้นขึ้นมาพร้อมกับความทรงจำบางส่วนที่เลื่อนหายไป โดยครั้งหลังสุดที่ แอสัน จำความได้ คือ เหตุการณ์ในโรงเรียนที่เกิดขึ้น เมื่อสิ้นปี 1994 สมัยที่เธอมีอายุเพียงแค่ 18 ปี ช่วงเวลานั้น แอสัน ยังเป็นนักเรียนสาววัยใส เธอเพิ่งรู้จักกับ คัง โยงมาน เพื่อนนักเรียนหนุ่มวัยเดียวกัน และรู้สึกไม่ถูกชะตาตั้งแต่แรกพบ โดยหารู้ไม่ว่าในอนาคตเขาจะเป็นนักแสดงชื่อดัง และกลายเป็นชายหนุ่มที่ครอบครองร่างกายพร้อมหัวใจของเธอ

สิ่งที่น่าแปลกใจก็คือ แอสัน ไม่สามารถจดจำเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงอายุ 19-29 ปี ได้แต่กลับคิดอยู่ตลอดเวลาว่า ในขณะที่เธอเป็นสาวแสบรุ่นวัยเพียง 18 ปี ดังนั้นทุกการกระทำของเธอที่แสดงออกมา จึงเหมือนย้อนกลับไปเป็นเด็กสาววัยใสอีกครั้ง

ยู แอสอน น้องสาวของ แอสัน ต้องใช้ความพยายามอย่างยิ่งเพื่อให้ แอสัน ขอมรับความจริงว่า เธอมีอายุ 29 ปี และแต่งงานกับนักแสดงหนุ่มชื่อดังขวัญใจสาวๆ คัง โยงมาน ที่เปลี่ยนชื่อใหม่เป็นคัง ชังยอง มาแล้วถึง 2 ปี

ชีวิตคู่ระหว่าง แสซัน กับ ชังยอง กำลังจะถึงจุดสิ้นสุด เนื่องจาก แสซัน จับได้ว่า ชังยอง นอกใจเธอ โดยแอบคบหากับชิน จิยอง นางเอกสาวคู่ขวัญอย่างลับๆ แสซัน ตัดสินใจที่จะยุติรักสามเส้าในครั้งนั้นด้วยการหย่าขาดจาก ชังยอง แต่กลับประสบอุบัติเหตุจนความจำเสื่อมเสียก่อน

หลังออกจากโรงพยาบาล ชีวิตคู่ระหว่าง แสซัน กับ ชังยอง ต้องเริ่มนับหนึ่งใหม่ ชังยอง พยายามทำทุกอย่างเพื่อเรียกความทรงจำของเธอกลับคืนมาให้ได้ ยกเว้นเรื่องการหย่าแต่มีน ไม่ใช่เรื่องง่ายอย่างที่เขาคิด เพราะ แสซัน ยืนยันว่าตอนนี้เธอมีอายุเพียงแค่ 18 ปี กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมปลาย และไม่ยอมรับว่าชังยอง คือสามีของเธอ

ความรักของ แสซัน กับ ชังยอง ดูเหมือนว่าจะไม่มีอะไรดีขึ้น โดยเฉพาะเมื่อ แสซัน ได้รู้จักกับกิมนูน เด็กหนุ่มนักเรียนชั้นมัธยมที่เข้ามาคอยช่วยเหลือและให้คำปรึกษากับเธอในฐานะเพื่อนใหม่วัยเดียวกัน จนทำให้สาวใหญ่ ที่หัวใจยังละอ่อนเริ่มเกิดอาการหวั่นไหวขึ้นมา

จากที่ชังยอง ได้ดูแลและใกล้ชิดกับแสซันเพื่อช่วยเรียกความทรงจำของเธอให้กลับคืนมาตอนอายุ 29 เหมือนเดิมนั้น ทำให้ทั้งคู่มีความรู้สึกดีๆ ให้กันเกิดขึ้น และเปิดเผยความรู้สึกที่มีให้กันมากขึ้น

จีซูฮยอน. (2548ค). 18/29 สลับรักความทรงจำ (AIK-Q, แปล). กรุงเทพฯ: แจ่มใส พับลิชชิง.

สูตรหัวใจใส่ความรัก

ผู้แต่ง จีซูฮยอน

ปีที่พิมพ์ 2548

จำนวนหน้า 240 หน้า ราคา 169 บาท

ผู้แปล J.Jiseong

สำนักพิมพ์แจ่มใส พับลิชชิ่ง

ISBN 974-9962-48-6

กิมซัมซุน หญิงสาวที่เกิดมาพร้อมกับชื่อแสนเซ็กซี่และเรื่องเลวร้าย โทนจะผิดหวังในความรักและใช้อาหารเป็นยารักษาใจจนกลายเป็นสาวร่างอวบ แลเมซังโดนไล่ออกจากการเป็นเชฟทำงานนอกรีต แต่เธอก็ไม่เคยทอดทิ้งในเรื่องคู่ครอง ซัมซุนไม่รู้หรือคว่าฝีมือการทำงานนอกรีตของเธอที่น่าพาเธอไปพบกับ จังโดยอง ประธานหนุ่มแห่งภัตตาคารลิเบร่า ผู้ชายปากร้ายแต่จิตใจอ่อนไหวที่จมอยู่กับอดีตรักครั้งก่อน เขาเบื่อเรื่องที่แม่ชอบจับคู่ตัวให้เขาเสียเหลือเกิน เมื่อคนหนึ่งยังคงมีหวังในชีวิตเสมอ แต่อีกคนกลับท้อแท้ยึดติดเรื่องวันวานความเป็นทั้งคู่จะช่วยเติมเต็มหัวใจกันและกันให้อิ่มเอมกลายเป็นรักบทใหม่

จีซูฮยอน. (2548ก). สูตรหัวใจใส่ความรัก (J.Jiseong, แปล). กรุงเทพฯ: แจ่มใส พับลิชชิ่ง.

หนุ่มตัวร้าย...ผู้ชายกรูปี

ผู้แต่ง ลิเสคของ

ปีที่พิมพ์ 2548

จำนวนหน้า 125 หน้า ราคา 159 บาท

ผู้แปล โทมัส

สำนักพิมพ์ แจ่มใส พับลิชชิ่ง

ISBN 974-93153-9-1

ยูซามี สาวกรูปีเลือดเอทีแสนอ่อนไหว ใจดี ข่างฝัน เรียนอยู่วิทยาลัยเกษฯ ชั้นปีที่สาม บ้านเกิดอยู่ต่างจังหวัด แล้วมาอาศัยกับพี่สาว ยูเซยของ ซึ่งเป็นลูกพี่ลูกน้อง ทำงานอยู่ที่บริษัทจัดหาตู้ ยูเซยของเกลียดพวกกรูปีเลือดบี มีสาเหตุมาจากเรื่องส่วนตัวในอดีต ยูเซยของเคยคบผู้ชาย อยู่สองคน ทั้งคู่ต่างก็มีเลือดกรูปี และทั้งคู่ต่างสร้างความเจ็บปวดให้กับเซยของ เซยของจึงฝังใจ ตั้งแต่นั้นมาว่าการคบหาผู้ชายกรูปีนี่มีแต่จะสร้างปัญหา “กรูปีเลือดบีเป็นคนที่เอาแต่ประโยชน์ คิดถึงแต่ตัวเองเสมอ”

วันหนึ่งระหว่างที่ยูซามีลงจากรถเมล์แล้วไม่ทันระวังจึงชนกับผู้ชายคนหนึ่ง และ โทรศัพท์มือถือของทั้งคู่หล่นบนพื้นซึ่งเป็นโทรศัพท์รุ่นเดียวกัน ทำให้โทรศัพท์ของทั้งคู่สลับกัน ทั้งคู่ทะเลาะกัน โทรศัพท์ของยูซามีจึงตกกระแทกพื้นแตกกระจาย ยูซามีจึงฉวยเอาโทรศัพท์ของ ผู้ชายคนนั้นขึ้นรถเมล์ไป แต่แล้ว ยูซามีก็พบข้อความในโทรศัพท์มือถือของผู้ชายคนนั้นซึ่งเป็น ข้อความที่ยูซามีสังผิด สุดท้ายยูซามีจึงตัดสินใจเอาโทรศัพท์ไปคืนให้ผู้ชายคนนั้น

เซยของบินผู้ชายคนที่ยูซามีชนที่ป้ายรถเมล์จน โทรศัพท์มือถือสลับกัน ยูซามีเชื่อว่าเป็น พรหมลิขิตที่ทำให้ทั้งสองคนมาพบกัน ของบินและยูซามีจึงคบกัน

ยูซามีพาของบินมาให้อูเซยของรู้จักจึงเกิดเรื่องทะเลาะกันระหว่างยูเซยของและของบิน ยูเซยของไม่ชอบของบินอย่างมาก สั่งห้ามไม่ให้ยูซามีพบกันของบินอีก เพราะยูเซยของรู้ว่าของบินมี กรูปีเลือดบี เซยของบิน หนุ่มเลือดกรูปี ที่เอาแต่ใจ อารมณ์แปรปรวน รักอิสระ และไม่ชอบการ ผูกมัดเป็นที่สุด แต่ยูซามีก็เลือกที่จะคบกับของบินอยู่ เพราะยูซามีเชื่อในพรหมลิขิตแม้ว่ายูซามีและ ของบินจะมีความต่างกันอย่างมาก

หนุ่มตัวร้าย... ผู้ชายกรูปีบี เป็นหนังสือที่ทำให้เราได้รู้จักนิสัยของคนในแต่ละกรูปีเลือด ซึ่งมีทั้งข้อดีข้อเสียของกรูปีเลือดต่าง ๆ ทำให้รู้วิธีที่จะเข้ากับคนแต่ละกรูปีเลือด และยอมรับในสิ่งที่ดีและไม่ดีของแต่ละกรูปีเลือดได้ ซึ่งช่วยให้ความสัมพันธ์หรือมิตรภาพราบรื่นไปได้ แต่กรูปีเลือดเป็นเพียงปัจจัยส่วนหนึ่งเท่านั้นอาจจะตัดสินไม่ได้ทั้งหมดว่าคน ๆ นั้นมีนิสัยดีหรือไม่ดี

ลิเฮคยอง. (2548). *หนุ่มตัวร้าย ผู้ชายกรูปีบี* (โพมุด, แพลต). กรุงเทพฯ: แจ่มใส พับลิชชิ่ง.

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

หนุ่มสุดเซี้ยวขอเอี้ยวหัวใจ เล่ม 1-2

ผู้แต่ง ซากัลช วิล ผู้แปล ทาลิธา, ลูกปลา

ปีที่พิมพ์ 2548 เล่ม 1 สำนักพิมพ์แจ่มใส พับลิชชิ่ง

จำนวนหน้า 256 หน้า ราคา 189 บาท

ISBN 974-9962-16-8

ผู้แต่ง ซากัลช วิล ผู้แปล ทาลิธา, ลูกปลา

ปีที่พิมพ์ 2548 เล่ม 2 สำนักพิมพ์แจ่มใส พับลิชชิ่ง

จำนวนหน้า 272 หน้า ราคา 199 บาท

ISBN 974-9962-17-6

เป็นเรื่องราวความรักระหว่างอินซอฮยอนกับมินซูของ อินซอฮยอน หนุ่มหล่อประจำโรงเรียน และเป็นพี่รูกันของบรรดาสาว ๆ ในโรงเรียนว่าอินซอฮยอน นั้นเขาจูบ สาเหตุที่เขาต้องมาทำแบบนี้ เพราะที่ต้องการนำเงินไปซื้อมอเตอร์ไซด์ เท่านั้น เนื้อหาแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เลียนแบบค่านิยมทางตะวันตกมากเกินไป ทั้งๆ ที่เรื่องราวที่เขียนเกิดขึ้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ซากัลช วิล. (2548). *หนุ่มสุดเซี้ยวขอเอี้ยวหัวใจ* (ทาลิธา, ลูกปลา, แปล). กรุงเทพฯ: แจ่มใสพับลิชชิ่ง.

หนุ่มเหงาสาวหวาน สานฝันหัวใจ เล่ม 1-2

ผู้แต่ง กวียอนี ผู้แปล โบ ยัมจอน

ปีที่พิมพ์ 2548 เล่ม 1 สำนักพิมพ์แจ่มใส พัชลิขซึ่ง

จำนวนหน้า 392 หน้า ราคา 259 บาท

ISBN 974-9962-33-8

ผู้แต่ง กวียอนี ผู้แปล โบ ยัมจอน

ปีที่พิมพ์ 2548 เล่ม 2 สำนักพิมพ์แจ่มใส พัชลิขซึ่ง

จำนวนหน้า 408 หน้า ราคา 269 บาท

ISBN 974-9962-34-6

ชีวิตของเด็กไร้บ้านสุดแสนรันทดอย่าง ฮันซอลจะ โชคดีขึ้นมาอย่างไม่ทันตั้งตัวแบบนี้ ที่มีคุณตาใจดีมารับไปอุปการะเป็นลูกบุญธรรม เธอจึงได้ย้ายเข้ามาอยู่ในคฤหาสน์หลังโต ที่ซึ่งได้พบกับสองหนุ่มพี่น้องลูกชายของคุณตาที่อายุเท่ากับฮันซอล

คังฮารุ ผู้เขียนขริ้ม กับ คังอินฮัน จอมไววาย สองหนุ่มสองสาวได้ตั้งใจเกิดเรื่องราวรักสามเส้าขึ้น

กวียอนี. (2548ค). หนุ่มเหงาสาวหวาน สานฝันหัวใจ (โบ ยัมจอน, แปล). กรุงเทพฯ: แจ่มใส พัชลิขซึ่ง.

หัวใจอลวน คนสองคนกับความรัก

ผู้แต่ง สยอนโกกุน

ปีที่พิมพ์ 2548

จำนวนหน้า 280 หน้า ราคา 199 บาท

ผู้แปล คิมซานีล

สำนักพิมพ์แจ่มใส พับลิชชิ่ง

ISBN 974-9322-20-7

คิมฮาคยอง คาสโนว่าหนุ่มรูปหล่อผู้สมบูรณ์แบบ ใช้ชีวิตตั้งสายลมที่ไม่เคยอยู่นิ่ง ผู้หญิงคนไหนก็ปฏิเสธเขาไม่ลง แต่แล้ววันหนึ่ง โชคชะตาก็เล่นตลกกับเขา ตึมินจู ช่างภาพสาว รูปร่างอวบที่ดูยังงี้ก็ไม่สะอูดตา แต่กลับทำให้เขาสนใจ และรู้ดีพิเศษกับเธออย่างมาก แต่กลับมาโดนเธอปฏิเสธในความรักเขาจึงรู้สึกเหมือนเสียน้ำที่โดนเมินเลยคิดจะจิบให้ติด ตึมินจูที่แสนเกื้อหนุนกับเจ้าคาสโนว่าที่แม่พยายามขัดเขี่ยจับคู่ให้สารพัดจะหาทางนัดพบลูกสาวกับหนุ่มหล่อคน นี้ที่แม่ชอบ แล้วแผนการจับสาวของคิมฮาคยองก็เริ่มขึ้น พร้อมกับอุปสรรคก็เริ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นอุปสรรคที่ตัวของหญิงสาว ที่กว่าจะยอมรับว่ารักเขาก็ตั้งนาน อุปสรรคจากความเข้าใจผิด และปัญหามากมายที่ทั้งคู่ต้องผ่านไปให้ได้

สยอนโกกุน. (2548). หัวใจอลวน คนสองคนกับความรัก (คิมซานีล, แปล). กรุงเทพฯ: แจ่มใส พับลิชชิ่ง.

พลเฮ้าส์ บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ เล่ม 1-2

ผู้แต่ง วอนซูยอน ผู้แปล ปลายฝัน อันติกา
ปีที่พิมพ์ 2548 เล่ม 1 สำนักพิมพ์แจ่มใส พับลิชชิ่ง
จำนวนหน้า 231 หน้า ราคา 169 บาท
ISBN 974-93115-1-5

ผู้แต่ง วอนซูยอน ผู้แปล ปลายฝัน อันติกา
ปีที่พิมพ์ 2548 เล่ม 2 สำนักพิมพ์แจ่มใส พับลิชชิ่ง
จำนวนหน้า 219 หน้า ราคา 169 บาท
ISBN 974-93115-2-3

ฮันจีอิน นักเขียนสาวจอมเป็นผู้ใส่ช่อมอง โลกในแง่ดี ฮันจีอินอาศัยอยู่ในบ้านเพียงคนเดียวหลังจากที่พ่อและแม่ของเธอเสียชีวิตไปแล้ว พ่อและแม่ของเธอ ได้ตั้งชื่อบ้านหลังนี้ว่า "Full House" บ้านเดี่ยวที่มีอาณาบริเวณสวยงามตั้งอยู่ริมชายหาด

วันหนึ่ง ซินดงอูก และฮีจิน ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของจีอินซึ่งกำลังมีปัญหาติดหนี้ และฮีจินตั้งครรถันั้นไม่สามารถหาเงินมาใช้หนี้ให้เจ้าหนี้นอกระบบได้ เขาทั้งสองจึงคิดแผนให้จีอินเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงฮันไค โดยนำคำเครื่องบินมาให้และบอกว่าจะมีคนไปรับพาไปโรงแรมและพาท่องเที่ยวรอบเมืองเซียงไฮ้ จีอิน จึงถูกยัดเยียดโดยเพื่อนๆของเธอพาเธอไปส่งที่สนามบินเพื่อเดินทางไปท่องเที่ยวที่เมืองจีน

ขณะที่เธออยู่บนเครื่องบินนั้น จีอิน ได้มีโอกาสนั่งติดกับลี ซองเจ นักแสดงชื่อดังที่มีลมมีจะถูกจับจ้องจากสื่อมวลชนรอบข้างเรื่องผู้หญิง แต่เขาก็กลับไม่สนใจกับเรื่องข่าวต่าง ๆ ที่หนังสือพิมพ์เขียน ของเจ เดินทางไปที่เซียงไฮ้เพื่อมาถ่ายทำภาพยนตร์ เมื่อจีอินได้พักอาศัยกับของเจ แต่ดูเหมือนว่าของเจจะไม่ค่อยประทับใจเท่าไรนัก ระหว่างเดินทางอยู่บนเครื่องบินจีอินได้พูดคุยกับของเจ จนรู้ว่าเธอพักที่โรงแรมเดียวกับเขา จีอินเผลอเครื่องบินจนเอาเจียนใส่ที่แขนเสื้อของของเจ จนเขาต้องลุกไปล้างเสื้อในห้องน้ำ พอเครื่องบินถึงเซียงไฮ้ จีอินตื่นขึ้นมาพบว่าเธอหลับจนผู้โดยสารคนอื่นๆ ลงเครื่องไปหมดแล้ว ก่อนเธอจะลงเครื่องเธอแอบไปเห็นเสื้อของของเจ ที่เธอเอาเจียนใส่ จีอินจึงเก็บลงไปด้วย จีอินไม่พบกับคนที่จะมารับไปที่โรงแรม จีอินจึงตัดสินใจเรียกแท็กซี่ไปที่

โรงแรมแทน พอมาถึงโรงแรมและสอบถามกับประชาสัมพันธ์ก็ได้รู้ว่าไม่มีชื่อจองห้องของเธอเลย บังเอิญว่า มินฮุกซึ่งมาพบกับ ของเจ ที่โรงแรมได้ช่วยเหลือ จีอินจอง โรงแรมให้ดังนั้นเธอจึงได้เข้าพักที่โรงแรมดังกล่าวได้

จีอินโทรศัพท์ไปหาดวงวุกและฮีจิน แต่ทั้งสองกลับไม่รับสายและไม่ติดต่อกลับมาเธอเลย ซึ่งสร้างความกังวลใจให้กับจีอินเป็นอย่างมากเพราะเธอไม่มีเงินติดตัวแล้ว ไม่มีเงินแม้กระทั่งจะจ่ายค่าโรงแรมหรือซื้อตั๋วเครื่องบินกลับบ้าน จีอินนึกขึ้นได้ว่าลิของเจพักอยู่ที่โรงแรมเดียวกัน เธอจึงรีบไปพบเข้าที่ห้องแต่กลับถูกเขาปฏิเสธความช่วยเหลือ จีอินจึงใช้ไม่ได้ด้วยการโกหกว่าเธอเป็นคนรักของมินฮุก และถ้าหากเขาให้ความช่วยเหลือเธอกลับเกาหลี เธอจะนำเงินมาคืนให้ โดยจีอินให้เบอร์โทรศัพท์ติดต่อไว้กับของเจ

เมื่อกลับมาถึงเกาหลี จีอินก็รู้ว่าถูกเพื่อนสนิทที่คบกันมาสิบปีหลอกให้ไปลอยแพที่เซี่ยงไฮ้ และรู้ว่าบ้าน Full House นั้นถูกขายทอดตลาดไปแล้วเฟอร์นิเจอร์และของใช้ถูกอย่างหาขายไปหมด และเมื่อไปธนาคารก็มั่งรู้ดีกว่าเงินในบัญชีถูกถอนออกจนหมดเกลี้ยง จีอินรู้สึกเสียใจมากที่สุด ดวงวุก และฮีจิน ทำกับเพื่อนได้ขนาดนี้ อย่างไรก็ตามจีอินก็ยังอาศัยอยู่ในบ้าน

ของเจ มาพบกับคังเฮวอน ดีไซเนอร์ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของของเจตั้งแต่สมัยเด็กๆ ของเจ มาพบเฮวอน ที่ร้านเสื้อผ้า เฮวอนเป็นคนออกแบบเสื้อผ้าให้ ของเจไปออกงานต่างๆ ของเจแอบชอบเฮวอนมานานแล้วแต่ว่าของเจไม่กล้าที่จะสารภาพความรู้สึกที่แท้จริงให้เฮวอนรับรู้เพราะของเจรู้ว่า เฮวอนแอบชื่นชมมินฮุกอยู่ ของเจชวนเฮวอนไปทานอาหารค่ำด้วยกัน พอดีมินฮุกโทรมาหาเฮวอน เธอจึงชวนให้เขาทานอาหารค่ำพร้อมๆ กัน ของเจจึงโทรศัพท์หาจีอิน และชวนให้เธอมาทานอาหารค่ำด้วยเพราะจะเป็นโอกาสที่จีอินจะได้พบกับมินฮุกคนรักของเธออีกครั้ง จีอินถึงกับทำตัวไม่ถูกเพราะว่าเรื่องที่เล่าให้ของเจฟังนั้นล้วนแต่เป็นเรื่องที่โกหกเท่านั้น

ต่อมา จีอินก็พบว่าจะมีเจ้าของบ้านคนใหม่ของ Full House ย้ายเข้ามาอยู่คือ ของเจ จีอินจึงพยายามอธิบายว่าจริงๆ แล้วจีอินเป็นเจ้าของบ้าน Full House แต่กลับถูกเพื่อนหลอกขายบ้านไป แอ่ ของเจก็ไม่เชื่อเพราะตอนนี้ของเจคือเจ้าของบ้านหลังนี้ จีอินจึงต้องออกไปนอนนอกบ้าน สุดท้ายของเจจึงยอมให้จีอินอาศัยอยู่ในบ้านด้วยกันและเธอมีหน้าที่เป็นแม่บ้านคอยดูแลทำความสะอาดและทำอาหารให้ของเจทาน

วันหนึ่ง ของเจได้ไปซื้อแหวนหมั้นเพื่อที่จะขอเฮวอนแต่งงาน โขขเขาจัดแผนที่จะขอเธอแต่งงานในร้านอาหารแห่งหนึ่ง แต่แล้วก็ต้องผิดหวังเพราะเผอิญว่าเฮวอนต้องขอตัวไปทำธุระ จึงสร้างความผิดหวังให้กับของเจ จีอินรู้ว่าจะมีงานปาร์ตี้จัดขึ้น ของเจได้รับการเชิญจีอินจึงขอร้องให้เธอไปด้วย แต่ว่าของเจ ไม่ยอมให้เธอไป จีอินจึงแอบไปทำงาน

จีอินมาที่งานเลี้ยงก็มาพบกับของเจ ซึ่งมินฮุก และเฮวอนก็มาด้วยเช่นกัน บรรดานักข่าวต่างมาทำข่าวมากมายและยังมีเรื่องข่าวการขอมันระหว่างของเจและสาวปริศนาทำให้ของเจ เป็นจุดสนใจคนหนึ่งในงานจีอินได้พบและพูดคุยกับมินฮุก เกี่ยวกับนิยายของจีอินกันอย่างสนุกสนาน เผอิญว่าเฮวอนเดินมาเห็นจึงเดินเข้าคุยด้วยสายตาที่ไม่ค่อยพอใจนัก จีอินจึงขอตัวเดินจากไป เฮวอนได้สารภาพกับมินฮุกว่าคนที่เธอรักและชอบคือมินฮุก แต่มินฮุกกลับบอกว่าเขาเห็นเธอเป็นเหมือนน้องสาว และบอกว่าของเจก็ชอบเฮวอนได้ยืนเช่นนั้นจึงรีบเดินไปหาของเจ ซึ่งกำลังเดินตามจีอินอยู่ด้านหลัง เฮวอนเรียกของเจ และถามว่าเขานั้นรักและชอบเธอใช่ไหมปรากฏว่าของเจกลับรวบตัวจีอิน และจุมพิตกับเธอพร้อมประกาศว่าจีอินคือคนที่เขาจะแต่งงานด้วย

จีอินยอมแต่งงานกับของเจ โดยมีสัญญาการแต่งงานชั่วคราว ระยะเวลา 6 เดือนและหลังจากที่หย่ากันแล้วบ้าน Full House จะต้องกลับมาเป็นของจีอิน เรื่องราววุ่น ๆ ในบ้าน Full House จึงเริ่มขึ้น

หลังจากของเจได้ยื่นข้อเสนอให้กับ ฮันจีอิน โดยจะจ้างให้เธอมาแต่งงานกับเขาเพื่อที่เธอจะได้อยู่ในบ้าน Full House หลังนี้ จีอิน ตอบตกลงพร้อมกับร่างสัญญาการแต่งงานชั่วคราว โดยมีระยะเวลา 6 เดือนและหลังจากที่หย่ากันแล้วบ้าน Full House จะต้องกลับมาเป็นของเธออีกครั้งหนึ่ง เรื่องวุ่น ๆ ระหว่างของเจ นักแสดงชื่อดังและฮันจีอิน หญิงสาวธรรมดาๆ คนหนึ่งจึงเริ่มขึ้น เมื่อต้องใช้ชีวิตร่วมกันแม้จะมีการปะทะอารมณ์กันอยู่ทุกวัน แต่ภายใต้การทะเลาะวิวาทนั้น ทั้งคู่กลับมีความผูกพันกันมากขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่รู้ตัว

ฮันจีอินกำลังจะทำความฝันที่จะเป็นนักเขียนที่มีชื่อเสียง โดยมินฮุกเจ้าของบริษัทสำนักพิมพ์ให้โอกาสกับจีอิน จีอินเองก็ได้ร่วมงานกับ มินฮุกและทำให้มินฮุกหลงเสน่ห์และสนใจในความน่ารักสดใส ของจีอิน

ขณะเดียวกันที่เฮวอนก็โดนปฏิเสธจากมินฮุก จนกระทั่งเธอขอมถอนตัว และกลับมาซัดของเจ เป็นที่พึงพอใจแทน ทางด้านของเจ และจีอิน มีความรู้สึกแปลกๆ ต่อกัน เพราะสำหรับทั้งสองคนภายใต้การทะเลาะแะแะแะแะกันทุกๆ วัน แต่ความรู้สึกขาดกันและกัน ไม่ได้รวมทั้งความประทับใจเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็แทรกตัวอยู่ด้วยเช่นกัน ของเจรู้สึกไม่อยากเสียจีอินให้กับมินฮุก จึงหาวิธีแก้สัญญาการแต่งงานชั่วคราว ที่มีระยะเวลา 6 เดือน โดยฉีกสัญญาฉบับเก่าทิ้งแล้วร่างสัญญาใหม่ที่ มีระยะเวลา 3 ปีแทน

ความรักที่เหมือนจะลงตัวได้ง่ายกลับไม่ง่ายอย่างที่คิด จีอินยังยอมรับกับตัวเองและของเจว่าเธอชอบเขาเข้าจริงๆ แล้ว แต่ของเจไม่สามารถรับความรู้สึกนั้นของจีอิน ได้จริงๆ ที่ลึกๆ แล้วก็รู้ดีว่าสำหรับของเจ จีอินกำลังก้าวเข้ามาอยู่เต็มหัวใจ แต่ด้วยความผูกพันที่ของเจมีให้กับเฮวอนทำให้เขาไม่สามารถทิ้งเธอได้เลย

การกลับมาของเฮวอนที่จะกลับมาซัด ของ แจ เป็นที่พึงพอใจทำให้เกิดข่าวคราวที่ไม่ดี
 แก่ของแจ นักข่าวต่างให้ความสนใจและนำเสนอข่าวความสัมพันธ์ของของแจและเฮวอน ซึ่งข่าว
 ด้านลบที่ถูกนำเสนอทำให้ ของแจมีคะแนนความนิยมตกต่ำลง และภาพยนตร์ที่ของแจแสดงก็ไม่ได้
 ได้รับความนิยมเหมือนแต่ก่อน นอกจากนี้ของแจยังถูกลดออกจากโฆษณาและภาพยนตร์หลายเรื่อง
 จีอินหลังจากเขียนนิยายผ่านลงตีพิมพ์ มินฮุกจึงอยากให้จีอินลองเขียนบทภาพยนตร์ จี
 อินจึงรับเขียนบทภาพยนตร์ บทภาพยนตร์ของจีอินได้รับความสนใจจากผู้สร้างภาพยนตร์และถูก
 สร้างเป็นภาพยนตร์โดยมีของแจเป็นนักแสดงนำ ซึ่งเรื่องนี้ทำให้ของแจกลับมามีชื่อเสียงโด่งดังอีก
 ครั้ง

สุดท้ายจีอินและของแจก็เปิดเผยความรู้สึกที่มีต่อกัน แล้วบ้าน Full House ก็เต็มไปด้วย
 ความรักความอบอุ่นของจีอินและของแจที่มีให้ต่อกัน

วอนซูซอน. (2548). *Full House* บ้านในพื้นที่กับคืนวันของหัวใจ (เมฆา เปรมลัชชานนท์, แปล).

กรุงเทพฯ: แจ่มใส พับลิชชิ่ง.

สโนไวท์ เรื่องเล่าขาน นิทานของความรัก

ผู้แต่ง จีซูฮยอน

ปีที่พิมพ์ 2548

จำนวนหน้า 288 หน้า ราคา 199 บาท

ผู้แปล กะทิ

สำนักพิมพ์แจ่มใส พับลิชชิ่ง

ISBN 974-93126-5-1

อูยองฮี ได้รับการให้วามจากชายหนุ่มผู้เป็นรักแรกให้ช่วยดูแลซอนอู ผู้เป็นน้องชาย
ของเขาต้องอยู่บ้านเดียวกันกับเด็กหนุ่มที่ไม่ยอมพูดแม้สักคำ การสื่อสารต้องใช้ผ่านสมุดโน้ตแทน
พี่ชายซึ่งเป็นรักแรกของเธอ แต่น้องชายของเธอกลับเป็นรักครั้งสุดท้ายของเธอ ความรัก
ที่ไม่น่าเป็นไปได้ กลับกลายเป็นความรักบทใหม่

ในเรื่อง การแสดงออกทางเพศ การใช้ความรุนแรงกับนางเอก พระเอกใช้กำลังลาก
นางเอกเข้าโรงแรม เนื้อหาไม่ได้บรรยายถึงรายละเอียด แต่คิดว่าบางคนอาจอยากรู้ว่าไม่ควรให้เด็ก
อายุต่ำกว่า 15 ขันเล่มนี้ไปอ่าน

จีซูฮยอน. (2548ข). *Snow White เรื่องเล่าขานนิทานของความรัก* (กะทิ, แปล). กรุงเทพฯ:
แจ่มใส พับลิชชิ่ง.

โยโย หนูผู้มีความฝัน

ผู้แต่ง ฮง ยูน ฮี

ปีที่พิมพ์ 2548

จำนวนหน้า 171 หน้า ราคา 125 บาท

ผู้แปล อุไรวรรณ จิตเป็นธรม คิม

สำนักพิมพ์บลิส พับลิชชิ่ง

ISBN 974-93184-7-1

โยโย เป็นหนูทดลองที่ถูกถ่ายทอดพันธุกรรมทางสมองจากมนุษย์ ทำให้มีความคิดใกล้เคียงมนุษย์ เป็นหนูทดลองของบริษัทยาพันปีหมื่นปี ทำให้โยโยอยากจะออกไปสัมผัสโลกภายนอก จนกระทั่งหาวิธีที่จะหนีไปจากห้องทดลองได้สำเร็จ ซึ่งสร้างความประหลาดใจแก่นักวิจัยและศาสตราจารย์ผู้ดูแลโยโยเป็นอย่างมากเมื่อมาดูวิธีการหนีจากห้องทดลองของโยโยจากกล้องวงจรปิด

เมื่อออกมาสัมผัสโลกภายนอกก็ไม่ได้เป็นไปอย่างที่โยโยคิดไปทั้งหมด ต้องหนีจากการตามล่าของตำรวจ และแมวตำรวจ ครั้งหนึ่ง โยโยได้แสดงความเป็นไหวพริบทำให้สามารถเอาตัวรอดจากการตามล่าของแมวตำรวจได้หลายครั้ง เช่นตอนที่หนีการตามล่าที่ทุ่งหญ้า โยโยได้นำใบหญ้ามาคลุมปิดหัวแล้ววิ่งหนีให้เร็วที่สุด พอมาถึงทางริมแม่น้ำก็ทิ้งใบหญ้าให้ปลิวไปจนละทางกับตน เพื่อให้แมวเข้าใจผิดว่าคนยังอยู่ใต้ใบหญ้า และสามารถหนีจากการตามล่าจากแมวได้

โยโย หนีการตามล่าจากแมวครั้งที่สองโดยการซุกอยู่ในเสื้อกางเกงเด็กที่จะไปเข้าห้องสมุดในเมือง เมื่อมาอยู่ในห้องสมุดทำให้โยโยอยากจะอ่านเขียนหนังสือได้ จนพบ โชมิน เด็กหญิงที่มีจิตใจดีทั้งในความสามารถที่โยโยแสดงการตอบรับเมื่อเธอถามโยโย จึงสอนโยโยให้อ่านและเขียนหนังสือ ทำให้เห็นความสำคัญในการอ่านหนังสือ หนังสือทำให้เรารู้จักโลกภายนอกมากขึ้น ยิ่งอ่านมากยิ่งรู้มาก

ด้วยความหิวโยโยจึงแอบเข้าไปโมยกินขนมที่ร้านเบเกอรี่ของลุงอ้วนผอม จนลุงเข้ามาพบแล้วเกิดการไล่ล่าทำให้โยโยรู้สึกผิดจึงเขียนว่า “ขอโทษที่ขโมยขนมปังกินครับ ขอโทษให้ผมด้วย” สร้างความประหลาดแก่ลุงทั้งสองเป็นอย่างมาก การพบโยโยของลุงทั้งสองกลายเป็นข่าวดัง

เมื่อลงไปแจ้งตำรวจและสื่อเพื่อลงข่าว สื่อนั้นให้ข่าวออกไปทั้งๆ ที่ไม่รู้ข้อเท็จจริงว่าเป็นอย่างไร เช่น “ซูเปอร์หนูเกิดขึ้นแล้ว ตัวใหญ่เท่ามนุษย์” “สถาบันวิจัยพันธุวิศวกรรมศาสตร์ได้สร้างหนูที่สามารถอ่านออกเขียนได้” “งานบินต่างดาวอ่อนลงจอดที่ร้านเบเกอรี่แถมมนุษย์ต่างดาวมีหน้าละม้ายคล้ายหนูเสียด้วย” จะเห็นได้ว่าจากที่สื่อลงข่าวผิดข้อเท็จจริงทำให้ผู้เข้าใจผิด ตกใจกลัว

โยโยต้องหนีจากการตามล่าของตำรวจ ผู้คนในเมือง เนื่องจากการตั้งรางวัลนำจับ จึงทำให้โยโยถูกทำร้ายบาดเจ็บสาหัสจนต้องหนีมาทางท่อน้ำทิ้ง และพบ โทคจิ และเพื่อนที่ให้ความช่วยเหลือและดูแลจนแผลหายดี โยโยสัมผัสว่าโทคจิมิจิตใจดี

ฉันคือโทคจิ ผู้อาศัยอยู่ในความมืด

ฉันคือโทคจิ ผู้ดื่มน้ำในท่อระบายน้ำ

แต่กระนั้น ใจฉันแบ่งบานไปด้วยดอกไม้

ดอกไม้ในใจบานตลอดสี่ฤดูกาล

แสดงให้เห็นว่าถึงแม้ที่อยู่อาศัย การกินจะไม่ได้ดีนัก แต่ก็สามารถทำชีวิตให้มีความสุขได้ พอใจในสิ่งที่ตัวเองมีอยู่ ทำให้โยโยรู้สึกรักโทคจิ เพราะความอ่อนโยน มีจิตใจดี เสมือนเป็นคนนำแสงสว่างมาให้ หลังจากที่ต้องผ่านเรื่องราวเลวร้ายจนเกือบเอาชีวิตไม่รอด

สงวนสิทธิ์. (2548). โยโย หนูผู้มีความฝัน (อุไรวรรณ จิตเป็นชม คิม, แปล). กรุงเทพฯ:

บลิส พับลิชชิง.

ในความทรงจำแห่งชีวิตอันเยาว์วัย

ในความทรงจำ

ผู้แต่ง พัก วัน ขอ
ปีที่พิมพ์ 2548

จำนวนหน้า 280 หน้าราคา 180 บาท

ผู้แปล กาญจนา ประสพเนตร
สำนักพิมพ์ สมาคมส่งเสริม
เทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น)
ISBN 974-443-086-9

เป็นเรื่องราวเมื่อวัยเด็กที่ใช้ชีวิตอย่างมีความสุขท่ามกลางญาติพี่น้อง และชีวิตในชนบท เป็นที่รักของปู่ และย่า เนื่องจากต้องสูญเสียพ่อไปตั้งแต่เขาวัย ปู่จึงรักและเอ็นดูเป็นพิเศษ ปู่เปรียบเสมือนเป็นเสาหลักของบ้าน เมื่อปู่ต้องประสบอุบัติเหตุลื่นล้มในห้องน้ำจึงทำให้เป็นอัมพฤกษ์

แม้มีความคิดสมัยใหม่กว่าญาติพี่น้องคนอื่น ต้องการให้ลูกมีการศึกษา เรียนจบสูง เพื่อที่จะได้ไม่ต้องมาลำบากภายหลัง ตัดสินใจส่งลูกชายเรียนตามหลักสูตรสมัยใหม่ให้จบชั้น ประถมหก ที่กรุงโซล และกลับมารับคนไปเรียนที่กรุงโซลด้วย ท่ามกลางเสียงคัดค้านของปู่ และย่า ที่ไม่ยอมให้หลานต้องไกลบ้าน ไปอีกคน

ตอนแรกนึกไม่ออกว่ากรุงโซลนั้นเป็นอย่างไร อาจจะเป็นเมืองที่เจริญทางวัตถุมากมาย แต่พอมาถึงกรุงโซลกลับแม่ กลับไม่เป็นอย่างสิ่งที่คิด บ้านที่แม่เช่าอยู่ต้องปีนขึ้นไปอยู่บนยอดเขา มีหมู่บ้านที่ปลูกติดกันตามแนวเนินเขา ข้างทางคูดงปรก “นี่นะเธอ กรุงโซล” ฉันทามเหมือน ประทับใจโดยคิดไม่ถึงเหมือนกันว่าแม่จะตอบว่าไม่ใช่ “นี่แค่นอกประตูกรุงโซลเอง ไร่รอให้พี่ชาย เรามุ่งงานทำหาเงิน ได้เฮอะๆ ก่อน แล้วเราค่อยเข้าไปอยู่ข้างในประตูนะ”

กฎเกณฑ์ที่ต้องอยู่ในห้องเช่ามีมากมาย แม้แต่ถ้าปวดอุจจาระ ก็ต้องรอให้คนในเรือน ใหญ่ทุกคนใช้ให้เสร็จก่อน ห้ามเล่นกับลูกๆ ของคนที่เรือนใหญ่ ห้ามไปเตะของๆ คนที่เรือนเรือน ใหญ่ แม่มีอาชีพตัดเย็บเสื้อผ้าให้พวกคึกแข็ง (ผู้หญิงที่มีอาชีพร้องรำทำเพลงสร้างความบันเทิงให้ผู้ชายในสมัยก่อน)

ฉันได้เข้าเรียนที่โรงเรียนประถมแมม-ดง ซึ่งเป็นโรงเรียนที่อยู่บนเชิงเขาอินวังชัน จากยี่อนจอดงที่เข้าบ้านอยู่ไปยังโรงเรียนต้องข้ามเขาไปลูกหนึ่ง คำพูดที่แม่คอยบอกอยู่เสมอคือ “ลูกนะต้องตั้งใจเรียนให้มากๆ จะได้เป็นผู้หญิงสมัยใหม่รู้ไหม” และในไม่นานพี่ชายก็เรียนจบและเข้าทำงานที่กองบังคับการสูงสุด ตามที่ปู่และแม่คาดหวังเอาไว้ นับเป็นเกียรติเป็นศรีแก่วงศ์ตระกูล แต่พี่ชายทำงานได้เพียงครึ่งปีก็ลาออก และหันไปทำงานในบริษัทเอกชนของคนญี่ปุ่นชื่อบริษัทวาทานะเบะโลหะการ แม่ทั้งตกใจและเสียใจที่พี่ชายลาออกและขอให้ปิดเป็นความลับไม่ให้ปู่รู้

สงครามโลกครั้งที่สองเกิดขึ้นเป็นสงครามเอเชียบูรพา ญี่ปุ่นชนะสงครามและมีกฎให้คนเกาหลีเปลี่ยนชื่อเป็นแบบญี่ปุ่น ซึ่งพวกเราไม่ยอมเปลี่ยนชื่อ โดยปู่ออกมาคัดค้าน แม่เองเป็นกังวลใจเป็นอย่างมากเพราะกลัวว่าจะเป็นอุปสรรคต่อการใช้ชีวิตในสังคมทั้งพี่ชาย และตัวเอง แต่ไม่นานนักปู่ก็เสียชีวิต

ญี่ปุ่นเมื่อชนะสงคราม จากระบบการเกณฑ์เด็กหนุ่มเกาหลีเข้าเป็นทหารกองหนุน มาเป็นทหารประจำการ ส่วนคนที่มียาอายุเกินก็ให้เป็นระบบการระดมพลที่เรียกว่ากองบำรุงกำลัง ซึ่งพี่ชายโดนให้อยู่ในประเภทนี้

เมื่อเรียนจบระดับประถม ฉันก็สามารถสอบเข้าโรงเรียนซุง-มย็อง (โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา) และเป็นช่วงปลายสมัยยึดครองของญี่ปุ่น หลังจากเลิกเรียนหนังสือในช่วงเช้าแค่สองชั่วโมง ต้องถูกเกณฑ์ไปทำงานผลิตพวกยุทธโศปกรณ์ต่างๆ และฝึกการหลบภัย เข้าสู่สงครามระหว่างญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่นเป็นฝ่ายแพ้ สหรัฐอเมริกาเข้ามายึดพื้นที่ ทำให้อยู่ในช่วงขาดแคลนอาหาร และเด็กผู้หญิงมักจะถูกคลุมโปงมึน

ต่อมาขณะที่ฉันได้เข้าเรียนคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ที่เขตทงซุนดง เกิดกองทัพประชาชนบุกเข้าเข้ามากรุงโซล และปลดปล่อยนักโทษการเมืองที่ถูกขังออกมา เป็นการปฏิวัติทางการเมือง และความเป็นอย่างหวาดกลัว ความขาดแคลนก็เข้ามาในชีวิตอีกครั้ง

พัลวันซอ. (2548). ในความทรงจำแห่งชีวิตอันเยาว์วัย (กาญจนา ประสพเนตร, แปล). กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

พระจันทร์ครึ่งคืน

พระจันทร์ครึ่งคืน

พระจันทร์ครึ่งคืน

ผู้แต่ง คิมฮยางฮี

ปีที่พิมพ์ 2548

จำนวนหน้า 220 หน้า ราคา 145 บาท

ผู้แปล อุไรวรรณ จิตเป็นธม คิม

สำนักพิมพ์ ส.ส.ท. เขาวงกต

ISBN 974-443-110-5

ซงฮวา เป็นเด็กหญิงกำพร้าวัย 12 ปี อาศัยอยู่กับย่าซึ่งมีอาชีพเป็นคนทรงเจ้าประจำหมู่บ้าน ซงฮวารู้สึกอับอายที่ย่าเป็นคนทรงเจ้า และเสียใจที่ไม่มีพ่อแม่ ซงฮวาน้อยใจในโชคชะตาที่ไม่มีครอบครัวอบอุ่นเหมือนคนอื่น แต่มีกันอยู่แค่สองคนย่าหลนเท่านั้น

ซงฮวา แปลว่า ดอกของต้นสน ตอนเป็นเด็กทารกหน้าตาของซงฮวาออกสีเหลือง ๆ คล้ายดอกของต้นสน แม่ของซงฮวาตายในวันที่ให้กำเนิดซงฮวา พ่อของซงฮวาเสียใจมากจนไม่สามารถเลี้ยงลูกสาวได้จึงนำมาทิ้งให้ย่า

วันหนึ่งซงฮวาเดินกลับจากโรงเรียน ระหว่างทางได้ลื่นไถลลงคันดินริมฝั่งแม่น้ำที่อยู่ข้างทาง (แล้วก็นั่งเหม่อมองสายน้ำ กิลถึงคำพูดเก่า ๆ ของย่า “พ่อของเจ้าคล้ายกับก้อนเมฆ ลอยมาแล้วก็ลอยผ่านไป ไม่เคยอยู่ติดบ้าน ไม่เคยมาดูแลดูดีแม่ ปล่อยให้แม่เผชิญชีวิตเพียงลำพัง”

เมื่อเริ่มเย็นซงฮวาก็ปีนคันดินขึ้นมุ่งหน้ากลับบ้าน ระหว่างทางซงฮวาได้ยินเสียงสัตว์กำลังกรางเบา ๆ จึงรีบลนลนเสียงนั้น แล้วพบกับสุนัขสีดำตัวหนึ่ง ซึ่งได้รับบาดเจ็บที่ขาหลัง ด้านขวา ซงฮวาจึงอุ้มมาซ่อนไว้หลังกองปุ๋ยในแปลงผักด้วยเกรงว่าถ้ายามาเห็นเข้าคงโดนคุ จากนั้นซงฮวาก็ทำแผลให้เจ้าดำ โดยนำไปดินซุกที่ขึ้นแถวหลังบ้านมาขยำแล้วเปะลงบนเศษผ้านำมาพันแผลให้เจ้าดำ แล้วซงฮวาก็ป้อนอาหารให้เจ้าดำ

ในชั่วโมงเรียน ซงฮวาคิดถึงแต่เจ้าดำ เป็นห่วงเจ้าดำ เมื่อซงฮวากลับมาถึงบ้านก็ไม่พบเจ้าดำแล้ว ซงฮวาจึงออกตามหาเจ้าดำทั่วหมู่บ้าน แต่ไม่พบเจ้าดำ “พระจันทร์ครึ่งคืนเห็นว่าเจ้าดำของคุณอยู่ที่ไหน...” ซงฮวาจึงเขียนประกาศตามหาสุนัขหาย เขียนวันหนึ่งครูปิ่นจ็กรยานมาส่งซงฮวาที่เนินพอกโลกซึ่งใกล้ ๆ บ้านซงฮวา ระหว่างที่ซงฮวาเดินจะกลับบ้านก็ได้เจอเจ้าดำ ซงฮวาอุ้มเจ้าดำ

ไปเล่นได้คืนไม้ใหญ่บนเนินหลังเขา ในที่สุดชงสวาก็พบสถานที่สำหรับซ่อนตัวเจ้าดำ ตรงโคนต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่งมีโพรงกว้างพอให้เจ้าดำอยู่ได้

สัมผัสภาพเริ่มก่อตัวขึ้นเรื่อย ๆ ระหว่าง ชงสวา เจ้าดำ ของบุน และของกิ จากเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทำให้เห็นถึงความหมายของเพื่อนแท้

“เพื่อนเหมือนพระจันทร์ยามกลางคืนสุกใสท่ามกลางดวงดาว แม้ยามกลางวันถึงจะมองไม่เห็นเราก็มารู้ว่าพระจันทร์อยู่บนนั้นอยู่นั่นเอง”

ชงสวาใช้ชีวิตอยู่กับย่าเรื่อยมา และคอยอธิษฐานต่อพระจันทร์ดวงกลม “พระจันทร์คงรู้สินะ ว่าตอนนี้พ่อของฉันอยู่ที่ไหน พระจันทร์จ้า ช่วยเป็นกระบอกเสียงสะท้อนภาพใบหน้าของพ่อฉันให้เห็นหน่อยได้ไหม ฉันอยากเห็นหน้าพ่อจัง... พระจันทร์จ้า เจ้าคงรู้ใช่ไหมว่าตอนนี้ฉันคิดอะไรรออยู่”

จนกระทั่งวันหนึ่ง พ่อกลับมาเพื่อรับย่ากับชงสวาไปอยู่ด้วย พ่อของชงสวามีโรงงานทำของเล่น ชงสวากับย่าย้ายไปอยู่กับพ่อและพ่อก็ขอร้องให้ย่าเลิกอาชีพคนทรงเจ้า

พระจันทร์คงรู้สินะ เป็นหนังสือที่บรรยายเรื่องราวของ ภูเขา หุ่นหึ่ง แม่ น้ำ หมู บ้าน สะท้อนให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของคนในสังคมชนบท

คิมชยางอี. (2548). พระจันทร์คงรู้สินะ (อุไรวรรณ จัดเป็นชม ทิม, แปล). กรุงเทพฯ:

สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

แดจังกึม จอมนางแห่งวังหลวง เล่ม 1

ผู้แต่ง ยูมินโจ

ปีที่พิมพ์ 2548

จำนวนหน้า 288 หน้า ราคา 200 บาท

ผู้แปล ไพบุลย์ ปิตะเสน

สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์

ISBN 974-9950-63-1

ซอซอนซูได้รับพระราชบัญญัติจากเหนือหัวให้นำสุราพิษไปให้นางกำนัลดื่มเพื่อรับโทษตาย หลังจากที่ได้รับสั่งการภารกิจแล้ว ซอซอนซูก็รู้สึกผิดและระออาใจต่อภาระกระทำของตนเป็นอันมาก ดังนั้นจึงดื่มเหล้าดับทุกข์ ระหว่างที่จะเดินทางกลับบ้านนั่นเอง ซอซอนซูประสบอุบัติเหตุลื่นตกเขา แต่โชคดีได้มีนักพรตคนหนึ่งช่วยชีวิตซอซอนซูเอาไว้ นักพรตได้ทำนายดวงชะตาซอซอนซูว่าซอซอนซูจะเคราะห์ร้าย โดยจะมีผู้หญิงสามคนเข้ามาเปลี่ยนแปลงชีวิตของเขา ซอซอนซูสอบถามนักพรตว่าจะหลีกเลี่ยงเคราะห์ร้ายครั้งนี้ได้อย่างไร แต่นักไม่ถึงว่านักพรตกลับพูดแต่เพียงว่าเคราะห์ร้ายครั้งนี้กำลังดำเนินอยู่ และจะดำเนินต่อไป ซอซอนซูก็ตกใจมากเมื่อได้ยินนักพรตกล่าวเช่นนั้น

สิบสี่ปีต่อมา ซอซอนซูได้ลาออกจากราชการ โดยหวังว่าจะหลีกเลี่ยงเคราะห์ร้ายซึ่งมาจากผู้หญิงสามคนซึ่งนักพรตเคยทำนายไว้ ปักเมียงอิดค้นเครื่องที่มีหน้าที่ทำของเสวยถวายฮ่องเต้ นั้นเห็นต้นเครื่อง นางวังชเว ทำของเสวยคิดจากที่กำหนัดไว้จึงนำเรื่องนี้ไปฟ้องซังกุงสูงสุด เรื่องนี้เดือดร้อนถึงซังกุงสูงสุดซึ่งเป็นหัวหน้าดูแลของเสวยสำหรับฮ่องเต้ ที่เห็นต้นเครื่องนางวังชเวเป็นหลานสาว ซังกุงสูงสุด เซซังสูงสุดตัดสินใจฆ่าเมียงอิด คืนหนึ่งนางกำนัลได้นำตัวเมียงอิดมาหาซังกุงสูงสุด

ซังกุงสูงสุดกล่าวหาว่าเมียงอิดมีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวกับชายในวังโดยต้องการให้ปักเมียงอิดฆ่าตัวตายชดใช้ความผิด ปักเมียงอิดแก้ตัวว่าชายที่ซังกุงสูงสุดกล่าวหาหน้านั้นมาแสดงความขอบคุณนางที่ครั้งหนึ่งนางได้เคยดูแลเมื่อเขาป่วยอยู่ นางวังฮันซึ่งเป็นเพื่อนสนิทกับเมียงอิดนั้นล่วงรู้แผนการของซังกุงสูงสุดเป็นอย่างดี ดังนั้นจึงแอบวางยาถอนพิษในเหล้าพิษ ทำให้เมียงอิด

ไม่ตาย ปาร์คเมียงอีถูกนำไปทิ้งที่ริมแม่น้ำซอซอนซูผ่านมาพบเห็นเข้า เมื่อเห็นปาร์คเมียงอียังไม่ตาย ซอซอนซูจึงช่วยชีวิตนางเอาไว้ หลังจากนั้นซอซอนซูก็นึกถึงคำพูดของนักพรตที่เคยทำนายชะตาชีวิตของเขาขึ้นมา ถึงกระนั้นก็ตามซอซอนซูก็ดูแลเมียงอีเป็นอย่างดี หลังจากที่อาการของเมียงอีดีขึ้นแล้วนางก็จากไป แต่ซอซอนโซเป็นห่วงเกรงว่านางจะมีอันตราย จึงแอบให้ความช่วยเหลือนางอย่างลับๆ

ต่อมา ปาร์คเมียงขอเข้าไปเป็นคนงานในโรงเตี๊ยมแห่งหนึ่ง แต่นึกไม่ถึงว่ากลับถูกแขกในร้านลวนลาม ซอซอนโซสุดที่จะทนต่อไปได้จึงช่วยนางเอาไว้ ปาร์คเมียงขอขานซึ่งในน้ำใจของซอซอนซูเป็นอันมาก ซอซอนซูกล่าวกับปาร์คเมียงอีว่านางเป็นผู้หญิงคนที่สองที่เกี่ยวข้องกับดวงชะตาของตน ปาร์คเมียงอีได้ยินเช่นนั้นจึงกล่าวตอบซอซอนซูไปว่าชีวิตของนางซอซอนซูเป็นคนช่วยชีวิตไว้ ดังนั้นชีวิตของนางจึงเป็นของซอซอนซู หลังจากที่ทั้งสองต่างเข้าใจกันแล้ว ทั้งสองก็ตัดสินใจใช้ชีวิตด้วยกันอย่างคนธรรมดาสามัญ โดยไม่ยุ่งเกี่ยวกับโลกภายนอกอีกต่อไป

แปดปีต่อมา ซอซอนซูได้ประกอบอาชีพตีดาบเล็งชีพ ใช้ชีวิตอย่างชาวบ้านทั่วไป ซอจังกึม เด็กที่ใฝ่รู้อีกจะแอบไปร่ำเรียนหนังสือกับศิษย์ของขุนนางทั้งหลาย แต่ทุกครั้งที่นางก็จะถูกแม่ทำโทษอยู่เป็นประจำ การที่แม่ของซอจังกึมทำเช่นนั้น เพราะไม่ต้องการให้ใครล่วงรู้ฐานะที่แท้จริงของซอซอนซู พ่อของจังกึม หากใครรู้ฐานะที่แท้จริงของซอซอนซูขึ้นมาแล้วก็จะต้องมาถึงครอบครัวอย่างแน่นอน

ต่อมาปาร์คเมียงอีพบว่าจังกึมมีความสนใจอยากเรียนหนังสือจริงๆ ดังนั้นจึงตัดสินใจสอนหนังสือให้จังกึมด้วยตัวเอง ซอซอนซูเล่าเรื่องที่เคยรับราชการเป็นทหารองครักษ์ให้จังกึมฟัง หลังจากที่ปาร์คเมียงอีรู้เรื่องนี้เข้าก็ใส่ใจจังกึมเป็นพิเศษ เพราะเกรงว่าต่อไปจะเกิดเรื่องขึ้นอีก พระเจ้าจุงจงเถลิงราชย์ หลังจากที่ขึ้นครองราชย์แล้วพระเจ้าจุงจงก็ทรงสืบเรื่องการสิ้นพระชนม์ของพระราชมารดา พระองค์ทรงปฏิบัติว่าจะตามหาฆาตกรรมมาลงโทษให้ได้

ซอซอนโซ และซอจังกึมพากันไปชมมวยปล้ำที่ตลาด ซอจังกึมขอให้ซอซอนโซขึ้นประลอง ผลปรากฏว่าซอซอนโซเป็นฝ่ายได้รับชัยชนะ แต่นึกไม่ถึงว่าคู่ต่อสู้ของซอซอนโซกลับเล่นสกปรกใช้มีด ทำร้ายซอซอนโซจนได้รับบาดเจ็บ ซอจังกึมร้อนใจเกรงว่าจะมีอันตรายถึงชีวิต ซอซอนโซ ดังนั้น จึงร้องออกมาว่าพ่อของนางเป็นทหาร ด้วยเหตุนี้จึงทำให้คนจำได้ว่าซอซอนโซเป็นอาญาแผ่นดิน ปาร์คเมียงขอและซอจังกึมพากันหลบหนีการตามล่าของทหาร ต่อมา ทั้งสองล่วงรู้ว่าซอซอนโซถูกทหารจับตัวได้และพาตัวไปที่เมืองฮันยาง ดังนั้นสองแม่ลูกจึงตัดสินใจพากันไปช่วยซอนซู เมื่อถึงเมืองฮันยางเมียงอีได้เขียนจดหมายฉบับหนึ่งถึงต้นเครื่องฮันซึ่งนางนับถือเป็นที่นั้งและใช้ชีวิตด้วยกันอยู่ในวังหลวงมาก่อน แต่นึกไม่ถึงว่าในเวลาต้นเครื่องฮันได้เลื่อนตำแหน่งเป็นฮันซังกุงแล้ว ฮันซังกุงได้รับจดหมายจากปาร์คเมียงขอแล้วก็ดีใจมากเมื่อรู้ว่าปาร์คเมียงขอ

ยังมีชีวิตอยู่ เพื่อจะได้พบปีกเมียงยออีกครั้ง ฮันซังกุงจึงอ้างกับแซซังกุงว่าจะออกไปซื้ออาหารทะเล แซซังกุงรู้สึกว่ามีพิธีจึงสะกดยตามไปจนในที่สุดก็พบว่าปีกเมียงยอยังมีชีวิตอยู่ ทำให้แซซังกุงถึงกับตะลึงงันเลยทีเดียว

แซซังกุงปรึกษากษัตริย์หรือกับชาวพัลซุนพี่ชายของนาง ด้วยเหตุที่นางเกรงว่าเมียงอียะกลับมาเล่นงานนาง เพื่อตัดไฟเสียแต่ต้นลมทั้งสองจึงตกลงกันว่าให้จับเมียงอียะกลับมาเสียก่อน จากนั้นค่อยคิดอ่านกันต่อไป ซังกุงฮันรู้เรื่องที่เมียงอียะและจังกึมสองแม่ลูกถูกจับ หลังจากนั้นก็คิดใคร่ครวญแล้วนางก็ตัดสินใจฟ้องต่อกรมตุลาการว่าแซพัลซุนซุกซอนนักโทษไว้ในบ้าน กรมตุลาการมีคำสั่งให้แซพัลซุนนำตัวเมียงอียะและจังกึม สองแม่ลูกคุมขังไว้ที่กรมตุลาการ ระหว่างทางที่ควบคุมสองแม่ลูกมายังกรมตุลาการนั่นเอง เมียงอียะถูกลอบทำร้าย แต่ก็โชคดีที่ทั้งเมียงอียะและจังกึมสองแม่ลูกหลบหนีไปได้

เมียงอียะถูกขังในคุกจับสาหัส นางหยิบตำราอาหารที่นำติดตัวมาด้วยมอบให้จังกึม จากนั้นนางก็นึกถึงคำพูดของซอซอนซุกถึงผู้หญิงสามคนที่จะนำภัยมาสู่ซอซอนซุกขึ้นมาแต่ผู้หญิงคนที่สามนี่ก็คือซอจังกึมนั่นเอง เมียงอียะคิดว่านางและซอซอนซุกไม่รอดแน่ นางจึงกำชับจังกึมว่าไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม จังกึมจะต้องมีชีวิตอยู่ต่อไป ก่อนที่เมียงอียะจะสิ้นใจลงได้เล่าเรื่องที่นางเคยเป็นต้น

เครื่องในวังหลวงให้จังกึมฟัง และได้กำชับให้จังกึมเข้าไปเป็นนางกำนัลในวังให้ได้ เพราะในวังหลวงมีตำราอาหารชั้นเลิศซ่อนอยู่ซึ่งตำราอาหารนี้จะเป็นประโยชน์ต่อจังกึมในภายภาคหน้า

จังกึมซัดเซพเนจรไปตามลำพัง จนกระทั่งได้มาพบกับดอกกุ ซอจังกึมถูกดอกกุเข้าใจผิดว่าขโมยแห้วไปเมื่อเห็นรูปร่างหน้าตาและแววเฉลียวฉลาดของจังกึมแล้ว ดอกกุจึงอุปการะจังกึมเอาไว้ ซอจังกึม ช่วยงานสองสามีภรรยาสุกล้าง และมักจะช่วยไปส่งแห้วให้แก่ลูกค้าอยู่เสมอ

สองปีต่อมา บรรดาขุนนางชั้นผู้ใหญ่พากันวางแผน โคนล้มฮ่องเต้องค์เก่า หลังจากทีโค่นล้มฮ่องเต้องค์เก่าได้แล้วจะสนับสนุนจินเจิงต้าจินขึ้นเป็นฮ่องเต้ ต่อมาจังกึมได้รับคำสั่งให้นำแห้วไปส่งให้ที่จวนของจินเจิงต้าจิน จนกระทั่งล่วงรู้แผนการนี้เข้าในที่สุด จังกึมได้รับมอบหมายให้นำแห้วไปส่งที่จวนของจินเจิงต้าจิน ซอจังกึมปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมาย จินเจิงต้าจินสั่งให้ซอจังกึมนำแห้วเหล่านั้นจนล่วงรู้แผนการทั้งหมดที่วางไว้ จินเจิงต้าจิน มองไปที่จังกึมและรู้สึกที่นางเป็นเด็กที่เฉลียวฉลาดมีไหวพริบ ดังนั้นจึงเกิดความประทับใจในตัวนางขึ้นมา จังกึมเห็นนางกำนัลคนหนึ่งอยู่กับจินเจิงต้าจิน ดังนั้นจึงขอร้องให้นางกำนัลนางนั้นรับนางไว้เป็นนางกำนัล จินเจิงต้าจินสั่งให้นางกำนัลนางนั้นเป็นธรรมาจารย์จังกึมไว้เป็นนางกำนัล หลังจากทีจินเจิงต้าจิน ขึ้นครองราชย์แล้วก็สถาปนาตนเองขึ้นเป็นพระเจ้าซุงจง

วังหลวงส่งคนมาที่บ้านสกุลคลัง เพื่อรับตัวจังกึมเข้าไปเป็นนางกำนัลในวังหลวง ถึงแม้ว่าสองสามีภรรยาสกุลคลังจะทำใจไม่ได้ที่จะต้องเสียดจังกึมไป ถึงกระนั้นก็ตามก็เคารพการตัดสินใจของจังกึม จังกึมได้เข้าวังหลวงตามที่ตั้งใจไว้ นางได้รับการอบรมสั่งสอนธรรมเนียมต่างๆ ในวังหลวง ของโนเพื่อนร่วมชั้นของจังกึมเป็นเด็กที่เอาตัวเองเป็นใหญ่ และชอบรังแกคนอื่น นางเคียดแค้นที่นอนเคียงเตียงเอาไว้ จังกึมทนดูไม่ได้ จึงมีปากเสียงทะเลาะกับของโนขึ้นมา ของโนเหยียดหยามจังกึมว่าต่ำต้อย ไม่อยากนอนห้องเดียวกับนาง จึงขับไล่นางออกจากห้อง จังกึมอยากเปิดเผยฐานะที่แท้จริงของพ่อแม่ให้ของโนรู้ แต่เมื่อนึกถึงคำพูดของชองชอนซูที่กำลังห้ามไว้ ดังนั้นจึงตัดสินใจเงียบๆ ไม่ต่อปากต่อคำต่อไป จังกึมนึกถึงตำราอาหารชั้นเลิศที่ชุกชอนไว้ในครัวหลวง ดังนั้นจึงชักชวนยอนเซียงไปหาของโนซึ่งหลัดในครัวหลวง ทั้งยังทำของเสวยสำหรับห้องแต่ทั้งไม่เป็นชิ้นดี เรื่องนี้รู้ถึงหูของชังกุงฮันและต้นเครื่องมิน ชังกุงฮันใช้ไหวพริบแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าโดยสั่งให้ต้นเครื่องมินทำของเสวยขึ้นใหม่ เพียงชั่วเวลาอันสั้นของเสวยก็เสร็จ ของเสวยที่ทำขึ้นใหม่ คือข้าวต้มโยบัวที่ในที่พอพระทัยพระเจ้าซุงจงเป็นอันมาก

หลังจากได้แก้ปัญหาคณะเฉพาะหน้าไปแล้ว ชังกุงฮันก็ดูค่าจังกึมและยอนเซียงเป็นการใหญ่ จากนั้นลงโทษให้ทั้งสองนอนในโกดังเก็บของท่าครัว ตอนเช้าปล่อยส่งตัวให้นางกำนัลที่มีหน้าที่ดูแลอบรมสั่งสอนเด็กทั้งสอง ชองจังกึมพบสมุนไพรในโกดังเก็บของท่าครัว จากนั้นชองจังกึมก็นำสมุนไพรนั้นห้ามเลือดให้แก่ยอนเซียง

เช้าวันรุ่งขึ้น ต้นเครื่องมินก็นำเรื่องที่ชังกุงฮันลงโทษจังกึมและยอนเซียงไว้ในโกดังเก็บของท่าครัวบอกแก่นางกำนัลที่ดูแลเด็กทั้งสอง ทำให้นางกำนัลที่ดูแลเด็กทั้งสองร้อนใจตามหาเด็กทั้งสอง แต่นึกไม่ถึงว่าในเวลาเดียวกันนั้น ชังกุงฮันประหลาดใจมากที่เห็นจังกึมรู้จักใช้สมุนไพรห้ามเลือดให้แก่ยอนเซียง

จังกึมถูกลงโทษทำความสะอาดโดยให้พักการเรียนไว้ก่อน จังกึมได้รับความช่วยเหลือจากยอนเซียง ทำให้นางได้แอบเรียนหนังสือ จังกึมรู้ว่าชังกุงแต่ละคนนั้นกำลังคัดเด็กเด็กเข้ามาเป็นนางในพวกจังกึมจึงวอนขอร้องให้นางมีสิทธิ์เข้าสอบคัดเลือก แต่มีข้อแม้ว่าจังกึมจะต้องหาม้ามาเติมในอ่างให้เต็มเสียก่อน จังกึมไม่มีทางเลือกจึงจำยอม

วันรุ่งขึ้น จังกึมเข้าสอบเป็นคนสุดท้าย แม้ว่าคำถามจะยากก็ตาม แต่จังกึมก็ตอบถูกต้อง จังกึมถูกส่งตัวให้ไปทำงานกับชังกุงฮัน นางถามจังกึมว่าเหตุใดถึงอยากเข้ามาอยู่ในวัง จังกึมตอบชังกุงฮันว่านางต้องการทำของเสวยชั้นเลิศถวายฮ่องเต้ จากนั้นนางก็ถามชังกุงฮันต่อไปว่าจะทำอย่างไรจึงจะสำเร็จชังกุงฮันไม่พอใจคำถามของจังกึมจึงเฉลโจทำเป็นแต่สั่งให้จังกึมรินน้ำให้ดื่มแล้วงานที่มอบหมายให้จังกึมทำนั้นก็มีเพียงงานล้างถ้วยล้างจานเท่านั้น ต่อผักที่ใช้ทำอาหารในห้องครัวด้านหน้าต่างๆ บุคเน่าไปหมด มีเพียงครัวหลวงที่ใช้สำหรับทำของเสวยฮ่องเต้เท่านั้นที่ไม่

มีความเสียหาย เรื่องที่เกิดขึ้นนี้ทำให้บรรดาชังกงต่างพากันประหลาดใจเป็นอันมาก หลังจากที่ตรวจสอบแล้วพบว่ามีสาเหตุมาจากน้ำไม่สะอาด เพื่อสุขอนามัยแล้ว จึงกิมจะลุกขึ้นมากลางคึกน้ำ น้ำที่ใช้ล้างถ้วยชามดื่มให้เดือด ชังกงฮันและนางวังคนอื่นๆ จึงผงกหัวเป็นการชื่นชมจังกิมนั่นเอง

ชังกงฮันสั่งให้จังกิมตักน้ำต่อไปเรื่อยๆ โดยมีจุดประสงค์ให้ชองจังกิมสอบถามนางว่า เพราะเหตุใดจึงสั่งให้นางคอยตักน้ำ ชองจังกิมตระหนักดีถึงจุดประสงค์ของฮันชังกง ชองจังกิมแข่งกับคิมของเพื่อนๆ ของชองจังกิมต่างไม่พอใจที่เห็นชังกงชเวล่ำเอียงให้ความช่วยเหลือคิมของที่เป็นหลาน ทางเดียวเท่านั้นคือต้องขยัน และทำงานทุกอย่างที่อยู่ในห้องครัวจนเช้าของ กลางดึก ชองจังกิมนั่งรื้อยถั่วสนอยู่ที่ศาลาริมน้ำตามลำพัง ที่นั่นจังกิมได้พบกับเด็กสาวรุ่นราวคราวเดียวกับนางเด็กสาวนางนั้นถามจังกิมว่าทำไมถึงมานั่งรื้อยถั่วสนอยู่ที่นี้ ชองจังกิมเล่าเรื่องที่บรรดาเพื่อนๆ ของนางไม่พอใจคิมของให้เด็กสาวนั้นฟัง เด็กสาวนางนั้นสอนจังกิมใช้ความรู้สู้กรื้อยถั่วสน

ในวันแข่งขัน ชองจังกิมพบว่าเด็กสาวที่นางพบเมื่อคืนนั้นคือคิมของ คิมของแสดงให้ชังกงชเวรู้ว่าเพื่อนๆ ไม่พอใจนาง เพื่อความยุติธรรมในการแข่งขัน คิมของเสนอให้มีการแข่งขันรื้อยถั่วสน ผลปรากฏว่าคิมของเป็นฝ่ายชนะ จังกิมได้ที่สอง จังกิมกล่าวว่าคิมของเป็นคนสอนนางรื้อยถั่วสน ผลปรากฏว่าจังกิมกลับถูกเพื่อนๆ พากันล้อเล่น

ในระหว่างนั้นเอง ชังกงสูงสุดถูกบังคับให้สละตำแหน่ง นางค่านัลฝ่ายในไปหาชังกงของเพื่อขอให้นางดำรงตำแหน่งชังกงสูงสุดของห้องเครื่องที่รับผิดชอบของเสวยสำหรับฮ่องเต้ ชังกงของเป็นคนเฉลียวฉลาด นางรู้ว่าชังกงปกครองมีวัตถุประสงค์เช่นใด ดังนั้นจึงไม่ยอมเป็นหุ่นเชิดให้นาง ครั้งที่ชังกงของเข้ารับตำแหน่ง นางลงมือทำของเสวยอย่างสุดความสามารถจนเป็นที่โปรดปรานของฮ่องเต้

ชังกงของและนางวังทั้งหลายทานอาหารด้วยกัน คิมของร่วมโต๊ะอาหารด้วยสร้างความประหลาดใจให้ชังกงของเป็นอันมาก ชังกงชเวออกรับหน้าแทนคิมของว่านางมีพรสวรรค์ในการรับรู้รสชาติอาหารเป็นอย่างดี ชังกงของได้ขึ้นเช่นนั้นจึงจงใจทดสอบคิมของโดยถามว่าอาหารมีเครื่องปรุงอะไรบ้าง หลังจากที่คิมของตอบคำถามชังกงของแล้วชังกงของก็สอบถามนางวังคนอื่นๆ ต่อไปจังกิมตอบชังกงของว่าในอาหารใช้น้ำที่หวานแทนน้ำตาล ชังกงของพอใจกับคำตอบของจังกิมเป็นอันมาก จากนั้นก็กำชับให้ทุกคนขยันหมั่นหาความรู้ใส่ตัว นางกล่าวต่อไปว่าตำแหน่งชังกงสูงสุดที่ดูแลของเสวยสำหรับฮ่องเต้นั้นเป็นตำแหน่งที่ทรงเกียรติ นางจะมอบตำแหน่งนี้ให้แก่ผู้ที่มีความสามารถเท่านั้น ก่อนที่ชังกงของจะจากไปได้กล่าวกับคิมของว่าต่อไปให้ไปร่วมโต๊ะกับนางวังคนอื่นๆ

จากนั้นองค์หญิงเสวยอาหารไม่ลงเป็นเวลาหลายวันแล้วชังกงชเวและคิมของทำของเสวยขึ้นถวายของคหึง นึกไม่ถึงว่าองค์หญิงไม่เสวยเลยแม้แต่น้อย จนองค์หญิงหมดสติไป เมื่อ

นั่นคิมของไปที่ใหญ่หมักเห็นจังกิมกั้มๆ เมษาๆ อยู่ที่ใหญ่มากจึงถามว่าทำอะไรอยู่จังกิมตอบว่าลองเอา ถ่านใส่ลงไปไหนใหญ่หมักคิดว่าเครื่องปรุงรสจะมีรสชาติอย่างไร คิมของเลยลองนำถ่านไม้เล็กน้อย ผสมกับเครื่องปรุงจะทำให้อาหารรสชาติดีขึ้น คิมของได้ยินเช่นนั้นจึงนำเรื่องนี้ไปบอกชังกุงชเว ชังกุงฮัน แล้วลองทานเครื่องเสวยปรากฏว่าองค์หญิงเสวยได้หลายคำองค์หญิงตรัสถึงสาเหตุที่ เสวยอาหารไม่ลงนั้น เนื่องจากรู้สึกลัวว่าอาหารมีรสชาติประหลาด

ราชทูตของต้าหมิงนำไก่ทองถวายพระเจ้าชุงจง พระเจ้าชุงจงทรงมีรับสั่งให้ดูแลไก่ทอง อย่างดี ชังกุงชเวได้รับมอบหมายให้นำไก่ทองปรุงอาหารถวายพระเจ้าชุงจง ส่วนคิมของมีหน้าที่ ดูแลไก่ทองให้ดี คิมของทำไก่ทองหายไป หากทุกหนทุกแห่งแล้วก็ไม่พบชังกุงชเวออกไปซื้อ วัตถุดิบต่างๆ กลับมาเพื่อปรุงอาหาร คิมของตัดสินใจลอบออกจากวังหลวงเพื่อตามหาไก่ทอง กลับมา จังกิมล่วงรู้เรื่องที่คิมของทำไก่ทองหายไป ดังนั้นจึงตัดสินใจช่วยคิมของหาไก่ทองอีกแรง หนึ่ง จังกิมพาคิมของลอบออกจากวังหลวงโดยอาศัยอุโมงค์ลับเพื่อหลบตาองครักษ์ ทั้งสองได้พากันไปที่บ้านชเวพัลซุล นึกไม่ถึงว่าชเวพัลซุลไม่อยู่ที่บ้าน คิมของตัดสินใจพักอยู่ที่บ้านชเวพัลซุล

รอถึงวันรุ่งขึ้นเมื่อตามหาไก่ทองพบแล้วค่อยกลับวังหลวง จังกิมไปขอความช่วยเหลือ จากตอกุก คิมของกำชับจังกิมว่าจะต้องกลับมาสมทบกันก่อนค่ำ เพื่อที่จะได้เดินทางกลับวังหลวง ด้วยกัน จังกิมซื้อไก่ทองมาตัวหนึ่ง ระหว่างที่เดินทางไปยังบ้านชเวพัลซุลนั่นเอง จังกิมเห็น มินจุงโฮได้รับบาดเจ็บ นางจึงช่วยห้ามเลือดและทำแผลให้แก่มินจุงโฮ จนทำป็นเงินหล่นหายไป ชังกุงชเวเดินทางไปที่จวนชเวพัลซุล เพื่อรับคิมของและจังกิมกลับเข้าวังหลวง แต่จังกิมกลับมาไม่ถึงบ้านชเวพัลซุลเสียที คิมของของขอร้องให้ชเวพัลซุลคอยจังกิมกลับมาก่อนค่อยกลับเข้าวังหลวง ด้วยกัน คิมของตามเชชชังกุงกลับเข้าวังหลวง จังกิมกลับมาไม่ทันสมทบกับคิมของ จึงต้องกลับเข้า วังหลวงตามลำพัง จังกิมถูกทหารองครักษ์จับตัวได้ และชังกุงปกครองจึงจะไล่ นางออกนอกวัง เพราะทำผิดกฎแต่ชังกุงฮันและชังกุงซองไปร้องขอต่อชังกุงสูงสุดไว้จึงแค่ไปอยู่ที่ทาเจ ซึ่งหลังจาก ที่จังกิมไปทำงานในสวนแล้ว นางพบว่าทุกคนพากันเกียจคร้าน ไม่ยอมทำสวนปลูกผัก สร้างความ โกรธให้ชองฮุนแพกซึ่งเป็นคนดูแลเป็นอันมาก

วันหนึ่งนางกำนันคนหนึ่งได้รับพินเข้าไปชองฮุนแพกช่วยฝึกเข้มรักษาให้นางกำนันนางนั้น ในเวลานี้เองจังกิมถึงรู้ว่าที่แท้ชองฮุนแพกเป็นหมอลหลวง ชองฮุนแพกเตือนสติจังกิมว่าที่แห่งนี้ ไม่ใช่สถานที่ที่น่าอยู่เท่าใดนัก เพราะที่นี่เป็นสถานที่สำหรับคนสิ้นหวัง จังกิมใช้ความอดทนและ มุ่งมานะพยายามอย่างมากจนสามารถเพาะเลี้ยงต้นกล้าสมุนไพร แพกบนได้สำเร็จ ชองฮุนแพกเข้า วังหลวงไปแจ้งต่อเบื้องบนจนได้รับความดีความชอบและจังกิมก็ได้กลับเข้าวังหลวงอีกครั้ง

ยูมินโจ. (2548). แดจังกิม จอมนางแห่งวังหลวง (ไพบูลย์ ปิตะเสน, แปล). กรุงเทพฯ:

สยามอินเตอร์บุ๊คส์.

แดจังกึม จอมนางแห่งวังหลวง เล่ม 2

ผู้แต่ง ยูมินโฮ

ปีที่พิมพ์ 2548

จำนวนหน้า 268 หน้า ราคา 200 บาท

ผู้แปล ไพบุลย์ ปิตะเสน

สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์

ISBN 974-9950-63-1

จังกึมจะเริ่มการสอบและการแข่งทำอาหาร เพื่อคัดเลือกการเป็นนางวังซึ่งถ้าไม่ผ่านการแข่งขันคัดเลือกครั้งนี้ก็จะไม่ได้เป็นนางวัง และถ้าใครแพ้ก็จะถูกส่งกลับบ้าน เป็นการสอบคัดเลือกเป็นนางวังโดยมีทั้งการสอบที่เป็นข้อเขียนจากบทกวี คือคำว่า ศิริระมิไช่ศิริระ อภรณ์มิไช่อภรณ์ มนุษย์มิไช่มนุษย์ จังกึมรู้สึกไม่คุ้นเคยกับกวีบทนี้เลยจึงเกิดการดั่งเลและออกจากห้องสอบเป็นคนสุดท้ายคำตอบเป็นเกี้ยว จังกึมรู้สึกเสียใจซึ่งใครที่ตอบได้ก่อนจะเป็นผู้เลือกวัตถุดิบก่อน คิมยองได้เลือกเนื้อส่วนยังจี (ส่วนอก) จังกึมได้เลือกเนื้อส่วนชอลกิดซัล(ส่วนโคนขา) ซึ่งส่วนนี้ไม่เหมาะกับการทำน้ำแกงแต่อย่างใด การทำน้ำแกงค้ำหุ่นนั้นต้องใช้เวลามากวันแรกจึงทำเพียงน้ำแกงเต้าหู้

วันที่สองจะต้องทำเกี้ยวซังกงสูงสุดจึงสั่งให้นางวังทุกคนเก็บรักษาแป้งสาตีไว้ให้ดี เพราะเป็นวัตถุดิบที่มีน้อย แต่เหตุไม่คาดฝันแป้งสาตีของจังกึมหายไปยอนเซ็งกับจังกึมจึงตามหาจนพบ มินจองโฮ จึงช่วยกันตามหาจนพบว่ามินางกำนัลคนที่เฝ้าห้องเก็บวัตถุดิบสำหรับการแข่งขันได้เอาไปจังกึมพยายามแย่งมาคืนแต่นางไม่ให้กลับบอกว่าจะทำเกี้ยวให้แม่ เพราะแม่จะต้องออกจากวังแม่นางเป็นซังกงอยู่ในวังหลวง จังกึมจึงช่วยนางทำเกี้ยวให้แม่

เมื่อถึงเวลาแข่งขันจังกึมกลับไม่มีแป้งสาตีนางจึงให้ความฉลาดบวกกับความมีไหวพริบปฏิภาณที่ดีใช้ผักกาดแทนแป้งสาตีถือว่าเป็นความคิดที่ฉลาดขี้หนักร และแล้วก็มาถึงการตัดสินใจคะแนนผลปรากฏว่าคิมยองได้ที่หนึ่ง เกี้ยวของคิมยองทำในลักษณะเกี้ยวเล็กในเกี้ยวใหญ่ เพื่อให้คงความร้อน ส่วนจังกึมเป็นเกี้ยวผักกาด แต่กลับไม่ผ่านเพราะนางทำวัตถุดิบหาย สักครู่ใหญ่

ไทเฮาเสด็จมาชิมเห็นของจิ้งกัมนั้นแปลกจึงถามว่าทำไมถึงใช้ผักกาดแทนแป้ง เมื่อไทเฮาถามเช่นนั้น ชังกงโนผู้เป็นแม่ของนางกำนัลที่เอาแป้งไปจึงออกมาขอรับผิดไทเฮา จึงกล่าวว่าเหตุใดถึงไปทำ เกี้ยวโปรยจิ้งกัมนั้นว่าผักกาดนั้นมีสรรพคุณช่วยป้องกันไข้หวัด และมีผลดีต่อลำไส้และที่สำคัญ ยังเป็นสิ่งที่ราษฎรหาได้ง่ายกว่าแป้งสาลี ไทเฮาจึงชมเชยว่านางเป็นคนที่มีคิดค้นอาหารใหม่และเป็น ห่วงถึงผู้รับประทานทำให้จิ้งกัมนั้นได้เป็นนางวังอย่างสมบูรณ์

จากนั้น ชังกงอันผู้เปรียบเสมือนผู้ให้กำเนิดในเรื่องอาหารกับจิ้งกัมนั้นได้มอบมีดประจำตัว ให้กับจิ้งกัมนางบอกว่าเป็นมีดของเพื่อนรักคนหนึ่งนั่น ก็คือเมียงอี่แม่ของจิ้งกัมนั้นเอง จิ้งกัมนั้นได้ วันหยุดกลับบ้านนางก็ไปเยี่ยมตอกกุ และภรรยาอนงค์คืนพร้อมกับรับประทานอาหารด้วยกัน เพราะนางถือว่าทั้งสองเหมือนพ่อและแม่ของนางนั่นเอง ผ่านไปหนึ่งเดือนนางวังแห่งห้องเครื่องได้ ฝึกฝนการทำอาหารอย่างเต็มที่

จนวันหนึ่งฮ่องเต้เสด็จประพาสล่าสัตว์นางวังจะต้องตามเสด็จ เพื่อประกอบอาหารครั้งนี้ ชังกงอันเป็นผู้ดูแลโดยมอบหมายให้คิมของไปปรับขามเงินใส่เรื่องเสวยส่วนจิ้งกัมนั้นไปปรับวัตถุดิบ ในการทำอาหาร ระหว่างนั้นชังกงมินชิมน้ำแกงอยู่กลับว่ามีรสชาติแปลกๆ ชังกงอันจึงชิมบ้างแต่ ดูแล้วว่าไม่มีสีขาวอมน้ำเงิน และแข็งพอนางตักขึ้นแล้วชิมต้องรีบบ้วนทิ้งทันที เพราะสิ่งนั้นเป็น พิษจากหอยทำให้นางถูกพิษจากหอยจนหน้ามืด และเป็นลม คิมของกับจิ้งกัมนั้นจึงต้องรับหน้าที่ใน การปรุงอาหาร ซึ่งมีรับสั่งว่าอยากเสวยหมีเขี้ยว ทั้งคิมของและจิ้งกัมนั้นต่างดูขุ่นเคืองใจ คิมของต้อง ทำเส้นหมี และทำน้ำแกงรอไว้ และคิมของน้ำแกงจากชุปกิมจิเหลือน้อยน้ำแกงอาจจะรสชาติไม่ดี จิ้งกัมนั้นจึงต้องไปหาน้ำแรบนเขา เพื่อนำมาทำน้ำแกงแต่ระหว่างทางกลับจิ้งกัมนั้นกลับจมน้ำจืดแช่ แแต่มีนจองโฮนำมาส่งที่พลับพลาได้ทัน ทั้งคิมของและจิ้งกัมนั้นจึงทำหมีเขี้ยวอย่างเสร็จสิ้น จิ้งกัมนั้นจึงออกปากชมเชยทั้งสอง มีนจองโฮเริ่มชอบจิ้งกัมนั้นก็จะถามสารทุกข์กันมีเคยขาดจิ้งกัมนั้น ก็ ไปเยี่ยมหนังสือจากห้องหนังสือที่มินจุงโฮดูแลอยู่

หลังจากกลับเข้าวังจิ้งกัมนั้นได้รับตำแหน่งให้ดูแลห้องอุ่นเครื่องซึ่งครั้งนี้นับเป็นทางที่จะ สามารถทำให้นางหาบันทึกลงมารดาได้ นางหาบันทึคนั้นแทบทุกวันจนวันหนึ่งยอนเซ็งสะกดรอย ตามไปกลับเห็นคิมของนำสิ่งของไปซ่อนไว้ข้างบนถ้ำที่ห้อง หลังจากนั้นเห็นจิ้งกัมนั้นเข้าไปหา บางสิ่ง เมื่อนั้นยอนเซ็งจึงเข้าไปเล่าให้จิ้งกัมนั้นฟังและลองใช้มือคลำหาจนเจอบันทึกลงมารดาจิ้งกัมนั้น จิ้งกัมนั้นได้บันทึกลงมาแล้วรีบวิ่งออกไปด้วยความดีใจจนลืมยอนเซ็ง แต่แล้วชังกงอันไปตรวจดูห้องอุ่น อาหารจึงเห็นผ้าแพรแดงจึงไปแจ้งแก่ชังกงชอง ปรากฏว่าเป็นผ้ายันต์ที่ใช้ในการเปลี่ยนครุฑของ ของเขา ชังกงชองจึงร้อนตัวแล้วใส่ร้ายจิ้งกัมนั้น จิ้งกัมนั้นจึงถูกขังไว้ในห้องครวโครถามว่าเข้าไปทำไม นางก็ไม่ยอมตอบเลย แต่ยอนเซ็งก็เล่าเหตุการณ์ที่นางเห็นให้กับชังกงชองฟังว่าเห็นคิมของไป

ซ่อนอะไรไว้ก็มันของจึงถูกจับขังเช่นเดียวกันแต่ในที่สุดเรื่องนี้ก็เงียบไป เพราะชังกงปกครองไม่
อยากให้เรื่องแพร่พรายนั่นเองทั้งสองจึงมาทำหน้าที่เหมือนเดิม

เวลานั้นองค์ควอนจาเกิดประหลาดหลังจากเสวยซูปซุงโจซอนอับทั้ง เป็นเครื่องเสวยที่นำ
เป็ดมาต้มกับเครื่องเทศ ซึ่งคนปรุงกลับเป็นตอกกุงกิมจึงหาวิธีช่วยเหลือตอกกุงกิมได้พิสูจน์กับ
ตัวเองโดยได้กินโสมกับบุกดูเข้าไปเพราะสองสิ่งนี้ทำให้เป็นอัมพฤกษ์ นางกินจนขยับไม่ได้หมอบ
หญิงจึงนำไปรักษา แต่ที่สุดนางต้องสูญเสียการลิ้มรสซึ่งเวลานั้นชังกงของสุขภาพไม่ดีจึงต้องการ
หาชังกงสูงสุดคนใหม่ เพื่อรับตำแหน่งซึ่งมีอยู่สองคนคือชังกงชเวและชังกงฮัน โดยทั้งสองมีผู้ช่วย
คือคิมยองและจังกึม แต่จังกึมกลับประสาทมึนเสีย

ชังกงปกครองได้พูดไต่หาจึงมีการยกเลิกการประลองหาชังกงสูงสุดแล้วแต่งตั้งชเวชัง
กงให้ดูแลไปก่อนชั่วคราวเพราะช่วงนั้นมีโรคระบาด นางจึงให้ชังกงฮันและจังกึมไปทำอาหารให้
ทูตจากแผ่นดินหมิงที่มาเยือน โดยทูตท่านนี้ป่วยเป็นร้อนใน จังกึมจึงทำอาหารประเภทผักให้ท่าน
แต่ท่านทูตไม่ชอบจึงโกรธมาก จังกึมจึงขอเวลาห้าวัน เมื่อชังกงชเวรู้จึงทำอาหารมาให้ใหม่
ท่านทูตจึงรับประทานคนเดียวแล้วบอกว่าผักที่จังกึมทำให้นั้นดีเหลือเกิน

ระหว่างนั้นชังกงชองได้กลับเข้าวัง สองเฮาและโนเฮาจึงไปปรับแก้ได้กำหนดโทษ
รอบสามในการแข่งขันชังกงสูงสุดว่าเป็นอาหารที่แทนหัวใจ และในวันแข่งขันชังกงฮันได้ไปหา
วัตถุดิบจนถูกจับตัวไปจังกึมจึงต้องแข่งแทนจนได้ที่หนึ่งเพราะนางทำอาหารที่แสดงออกจากหัวใจ
อย่างแท้จริง

บูมินโจ. (2548). แดจังกึม จอมนางแห่งวังหลวง (ไพบูลย์ ปิตะเสน, แปล). กรุงเทพฯ:

สยามอินเตอร์บุ๊คส์.

แดจังกึม จอมนางแห่งวังหลวง เล่ม 3

ผู้แต่ง ยูมิน โจ

ปีที่พิมพ์ 2548

จำนวนหน้า 222 หน้า ราคา 200 บาท

ผู้แปล ไพบุลย์ ปิตะเสน

สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์

ISBN 974-9950-63-1

ฮ็องแด่เกิดอาการประชวรอย่างรุนแรงครั้งแรกหมอลหลวงลงความเห็นว่าเกิดจากรโรคระบาดในขณะนั้นชังกงชเวหาทางที่จะกำจัดชังกงฮัน เพราะตนต้องการที่จะขึ้นเป็นชังกงสูงสุดถึงแม้ว่าคนจะพ่ายแพ้ก็ตาม เวลาต่อมาของโนแอบเข้าห้องจังกึมตอนจังกึมไม่อยู่แล้วเข้าไปค้นจนพบบันทึกล่มเล็กของมารดานาง ของโนจึงนำไปให้ชังกงชเว นางจึงรู้ว่าแท้จริงแล้วจังกึมเป็นลูกของเมียงอึเพื่อนที่นางได้สังหารไปเมื่อหลายปีก่อน ระหว่างนั้นอาการของฮ็องแด่นั้นมีอาการหนักแพทย์ได้ระบุว่าป็นโรคเกี่ยวกับระบบดูดซึมอาหารผิดปกติและเกิดจากอาหารนั่นเอง ซึ่งผู้ที่ดูแลอาหารนั้นเป็นชังกงฮัน ชังกงฮันจึงได้รับโทษ ถูกเขียนตี ถูกทรมาน จังกึมพยายามช่วยเหลือเต็มที่จนต้องแอบไปค้าหน้ากของเฮาและ โฉนทหารจับ ไปขังไว้กับชังกงฮัน แ่ นางกลับเห็นสภาพของชังกงฮันที่มีแต่ความบอบช้ำ นางเล่าเรื่องราวของเพื่อนรักให้ฟังจนจังกึมรู้ว่าที่แท้จริงนั้นชังกงฮันเป็นเพื่อนรักของมารดาตนเอง แล้วในที่สุดชังกงฮันก็จากไปในเรือนจำแห่งนั้น

จังกึมถูกนำตัวให้ไปเป็นกวางนึ (ทาส) ที่เกาะเชจูโด ทอคิมินจองโฮริ้วเข้าจึงขี้ม้าติดตามขบวนทาสที่จะเข้าไปเชจู เพื่อขอพบกับนางให้ได้ แล้วนางจึงยื่นพู่สามร้อยช่องให้นางแล้วติดตามไปเรื่อยๆ

ระหว่างที่จังกึมไปอยู่ที่เกาะเชจูโดจังกึมได้พบกับหมอชังด็อกแล้วนางได้เรียนรู้เรื่องราวของสมุนไพรรักกับหมอชังด็อก ซึ่งจังกึมนั้นเป็นคนที่ยังคงยึดมั่นเป็นทุนเดิมและในใจนางก็คิดที่จะพยายามกลับเข้าวังหลวงอีกครั้ง นางได้ศึกษาสมุนไพรรักตั้งแต่การคัดแยกสมุนไพรรสขมที่แตกต่างในทางเป็นยารักษาโรค แต่ตอนนี้จังกึมรู้สึกถึงภัยของการทำอาหาร เพราะอาหารนั้นทำให้คนที่นางรักต้องตาย นั่นก็คือชังกงฮันซึ่งตอนนี้ชีวิตนางนั้นคงเหลือแค่หมินจองโฮเท่านั้น แต่ชังด็อก

ได้บอกว่าทาสสามารถที่จะเป็นแพทย์หญิงได้แต่อย่างไรก็ต้องเป็นทาสอยู่ดี แต่สิ่งนี้อาจทำให้นางได้กลับไปในวังหลวงเพื่อล้างมลทินแก่มารดาและชังกงฮันก็เป็นได้ เพื่อที่จิ้งกิมจะต้องศึกษาวิธีการช่วยชีวิตผู้คน ไม่ใช่หมายถึงที่คร่ำชีวิตผู้คนแต่เป็นการแพทย์ที่สามารถช่วยชีวิตผู้คนได้

เมื่อชังตอกไปอยู่จิ้งกิมก็เริ่มที่รักษาผู้ป่วยในเขตเกาะเซจูได้นางรักษาหญิงชราจนหายปวดหัวต่างๆ ที่ปวดมาเป็นเวลานานได้ใช้เวลารักษาหญิงผู้หนึ่งที่เป็นเนื้องอกโดยต้องเอาเม็ดกรีดหนองออกและต้องฝังเข็ม แม้จะเป็นครั้งแรกแต่นางก็ทำได้จนสำเร็จ ครั้งนั้นมีโจรสลัดเวกุกเกาะเซจู แล้วพอดึกกับหัวหน้าโจรป่วยเป็นโรคลึกลับปิดลักเปิด ถ้าไม่มีแพทย์มารักษาพวกมันจะตัดศีรษะชาวบ้านชั่วโมงละหนึ่งคน จิ้งกิมจึงตัดสินใจรักษาหัวหน้าโจรสลัดผู้นี้และลองตรวจดูพบว่าอาการนั้นยังผลให้เกิดไตวายเฉียบพลัน แต่ด้วยความฉลาดของจิ้งกิมนางจึงต้องรอให้โจรปล่อยชาวบ้านที่ขังออกให้หมด แต่มานางก็ต้องถูกพวกเวกุกจับตัวไประหว่างนั้นมินจงโฮผู้รับหน้าที่กวาดล้างโจรสลัดได้กวาดล้างและช่วยจิ้งกิมไว้ทันนั่นเอง แต่ท่ามกลางความวุ่นวายในราชสำนักจิ้งกิมถูกจับขังโทษที่รักษาชีวิตให้เชลย ซึ่งเป็นเวลาเดียวกับที่จ้องโฮได้ร้องขอความเห็นชอบจากราชสำนัก ส่องได้รับทราบเรื่องราวของโฮทำความดีความชอบในการกวาดล้างพวกเวกุก ส่วนจิ้งกิมต้องเสี่ยงชีวิตช่วยราษฎรนางจึงต้องรักษาเวจ้ง จิ้งกิมจึงถูกปล่อยตัวและกลับไปอยู่กับตอกกุ สองวันต่อมาอุณแพกมาหาจิ้งกิมและถามว่าอยากเป็นแพทย์หญิงไหมซึ่งทางสำนักแพทย์หลวงจะมีการคัดเลือกแพทย์หญิง เวลาต่อมามินจงโฮมาหาจิ้งกิมที่บ้านตอกกุ นางบอกกับจ้องโฮว่านางอยากเป็นแพทย์หญิงประจำหอเนอฮิวอน เวลาช่วงเช็งจุนจิ้งกิมได้ถูกเรียกตัวเข้าศึกษาหลักสูตรแพทย์หญิงในสำนักเฮมินซอ จิ้งกิมศึกษาจากภาคทฤษฎีได้อย่างรวดเร็วเหลือเพียงภาคปฏิบัตินางจึงไปถามอุณแพก จนอุณแพกลองให้นางฝังเข็มกับตัวเอง นางก็เริ่มการเมะชีพจรและจำจากตำราแล้วก็ฝังเข็ม ซึ่งอุณแพกออกอาการไม่พอใจ เพราะการจะรักษาคนนั้นจะต้องมีการถามไถ่ถึงอาการ ไม่ใช่แค่เพียงการฝึกในตำราเท่านั้น

ตลอดที่จิ้งกิมศึกษาวิชาทางการแพทย์นางได้มีเพื่อนสนิทชื่อว่าอินบี อินบีเป็นคนที่เก่ง เช่นเดียวกับกัน **เมื่อวันสอบมาถึง**เป็นการสอบเทียบสำหรับขา จิ้งกิมได้ที่หนึ่ง อินบีได้ที่สองจิ้งกิมได้สังกัดหอเนอฮิวอนให้การรักษาแก่นางใน เวลานั้นสนมซุกอึไม่สบายเป็นโรคเกี่ยวกับผิวหนัง จิ้งกิมจึงเป็นคนรักษานางใช้วิธีฝังเข็มและถวายโอสถจนอาการดีขึ้น สนมซุกอึจึงให้ความชอบแก่จิ้งกิมโดยได้มอบพู่ร้อยประดับอาภรณ์ให้

ยูมิน โจ. (2548). *แดจังกึม จอมฉันทาแห่งวังหลวง* (ไพบูลย์ ปิยะเสน, แปล). กรุงเทพฯ:

สยามอินเตอร์บุ๊คส์.

แดจังกึม จอมนางแห่งวังหลวง เล่ม 4

ผู้แต่ง ยูมิน โจ

ปีที่พิมพ์ 2548

จำนวนหน้า 264 หน้า ราคา 200 บาท

ผู้แปล ไพบุลย์ ปิตะเสน

สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์

ISBN 974-9950-63-1

จังกึมทราบว่าวันนี้เป็นวันประสูติของซุกอึนนางจึงนำชาเขียวไปให้โดยเป็นชาอ่อนจาก
 เริงเงาซีริซาน ใช้น้ำค้ำรุ่งอรุณหนึ่งร้อยปลายหญ้าสมุนไพร สมุนไพรที่พึงพอใจอย่างมาก จังกึมได้
 ตั้งก้นอยู่ที่หอเนอฮยอนและแพทย์หญิงซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าแพทย์หญิงได้แบ่งหน้าที่ให้
 แพทย์หญิงทุกคน โดยให้ จังกึมได้รับหน้าที่ให้ดูแลองค์ซุกวอนชเว นั่นก็คือคิมของนั่นเอง ส่วน
 อึนบีดูแลองค์ซุกวอนคิม จังกึมนำโอสถไปให้ซุกวอนชเวเมื่อซุกวอนชเวหันหน้ามาถึงกับตกใจเมื่อ
 นางเห็นจังกึม จังกึมได้แต่เก็บความขุ่นเคืองไว้ในใจที่พวกนี้ทำร้ายซังกุงฮัน เมื่อแพทย์หลวงไป
 ตรวจสอบองค์ซุกวอนชเวพบว่าโลหิตขังไหลไม่หยุดตั้งแต่ที่นางได้แทงลูก ซึ่งจังกึมได้เมะซีทจรดู
 ปรากฏว่ายังมีทารกเหลืออยู่ในครรภ์ของนางแค้นหลวงฮยอนฮันว่าเห็นทารกหลุดออกมาแล้ว
 ขณะนั้นซังกุงรับใช้องค์ซุกวอนชเวเห็นซุกวอนเป็นลมหมดสติจึงเรียกจังกึม จังกึมจึงให้
 พุนฮี ไปตามหมอลหลวงมาแต่ปรากฏว่าไม่พบหมอลหลวง จังกึมจึงตรวจดูชีพจรรู้สึกว่าการ
 โหลเวียนโลหิตมีสิ่งผิดปกติหากไม่เร่งรักษาอาจจะเกิดอันตรายถึงชีวิตได้ จังกึมจึงรวบรวมสมาธิ
 และเมะซีทจรดูอีกครั้งนางยังมีความคิดว่าทารกยังหลงเหลืออยู่ในครรภ์หากเป็นจริงเช่นนั้นก็
 อาจจะทำให้เกิดการติดเชื้อ ซึ่งจังกึมไม่รอช้าจึงรีบรักษาโดยการฝังเข็ม แล้วนางก็รีบไปเลียวโอสถ
 เพื่อใช้รักษาควบคู่กันไป แพทย์หลวงมาพอดีจึงว่ากล่าวจังกึมว่าเกล้าคืออย่างไรฝังเข็มให้องค์ซุกวอน
 ถ้าองค์ซุกวอนลุกขึ้นมาไม่ได้เจ้าจะต้องตายก็เป็นได้ จังกึมจึงกล่าวว่าไม่เห็นแพทย์เวรสักคนจึงรังไร
 ไม่ได้ เนื่องจากว่าแพทย์นายเวรนั้นไปงานเลี้ยงรับยูฮยอนใหม่ นั่นก็คือมินจองโฮนั่นเอง ไม่นาน
 อาการของซุกวอนชเวก็ดีขึ้นเป็นลำดับ ซุกวอนชเวได้เล่าให้ ซังกุงชเวฟังเรื่องจังกึมฝังเข็มให้ ซัง
 กุงชเวก็มีแผนการว่าที่จังกึมฝังเข็มนั้นเข้าชั้นจะลอบทำร้ายสนมของฮองแด็ดต้องโทษกบฏ

หลังจากนั้นแพทย์อาวุโสจึงเรียกประชุมแพทย์ว่าทำไมจึงกินจึงไปฝังเข็มในห้องศุภกวน เพราะว่าแพทย์หลวงนายเวรนั้นบกพร่องต่อหน้าที่นั่นเอง เรื่องนี้ถูกถกเถียงกันนานจนจึงกินต้องถูกย้ายไปหน่วยแพทย์ชนบท ระหว่างนั้นที่นั่นเกิดโรคระบาดหนักชาวบ้านในหมู่บ้านล้มป่วยคาดว่าเป็นโรคอหิวาตกโรค ส่วนทางจงโฮได้เข้าตรวจดูหมู่บ้านปรากฏว่ามีชายผู้หนึ่งว่ามีไอศถกทิพย์ที่รักษาโรคระบาดได้จงโฮจึงไปตรวจดูซึ่งจริงๆ นั้นเป็นฝีมือชั่วของชเวพัลซุนที่อยู่เบื้องหลังทำให้แพทย์หลอกขายให้กับชาวบ้าน มินจงโฮจึงตามหาแพทย์ผู้นั้นและจับตัวได้แพทย์ผู้นั้นจึงบอกว่ามีคนข่มขู่เป็นคนจากแพทย์ชนบท ซึ่งเป็นสิ่งไม่ถูกต้องจงโฮจึงไปที่ร้านขายยาและลากคอเด้าแก่ยาออกมาพบว่า รัยยามาจากร้านของชเวพัลซุนตามคาด ระหว่างทางมินจงโฮถูกทำร้ายและถูกนำไปไว้ที่บ้านร้าง ส่วนจึงกินก็กำลังวุ่นวายกับโรคระบาดที่คาดว่าจะเป็นจากเนื้อวัวซึ่งนางคิดว่าอาจจะเป็นโรคจากสัตว์แล้วติดต่อไปยังคนนั่นเอง

ผ่านไปหนึ่งวันจึงกินรอมินจงโฮแต่ก็ไม่กลับมาจึงออกตามหาจนไปพบจงโฮที่หมู่บ้านร้างและพบทั้งคนป่วยและคนเสียชีวิต จึงกินจึงต้องแยกคนป่วยออกจากคนตายอย่างแสนเหนื่อยและหาสมุนไพรตำรักษาจนนิ้วถูกไม้ที่ขบขยาลือคโหลนางก็ไม่สนใจสนใจเพียงการรักษาจน จึงกินร่างกายอ่อนล้าและคิดโรคระบาด จงโฮฟื้นและให้คนไปตามฮุนแพกไปรักษา เมื่อจึงกินหาจงโฮจึงพาควม้มากลับไปยังวังหลวงแต่ระหว่างทางทั้งสองถูกควบคุมโดยทหารหลวงว่าจึงกินและมินจงโฮหนีตามกันซึ่งเป็นคำสั่งของอำมาตย์โทเซ โจซึ่งเป็นเล่ห์ร้ายของตระกูลชเว จงโฮพยายามบอกเรื่องวัวติดเชื้อมีให้ฮองเต้สาวแต่หวังฮงก็มุกกับนิ่งเฉยจนมีการหารือของขุนนางลงมติให้ ชเวซังกุงกินเนื้อวัว อีกสี่วันชเวซังกุงจึงล้มป่วย จึงกินและมินจงโฮจึงถูกปล่อยตัวเรื่องทราบถึงฮองเต้ ฮุนแพกได้ตำแหน่งเพิ่ม จึงกินได้กินตำแหน่งมาอยู่ที่หอเนอฮยอนตามเดิม

จงโฮจึงเข้าโรงเรียนกับเนกิมวี เพื่อให้หลุดฮองเต้เรื่องที่ชเวพัลซุนหลอกหลวงชาวบ้านเมื่อเรื่องทราบถึงฮองเต้ ชเวพัลซุนจึงถูกจับเข้าห้องขังพร้อมผู้ที่เกี่ยวข้องกับ ส่วนจงโฮได้เลื่อนตำแหน่งเป็นขุนนางระดับสูงทำหน้าที่สนองราชโองการของฮองเต้ จึงกินก็ได้ดูแลอาการป่วยของชเวซังกุงรักษาจนหายดี

เวลาต่อมาฮองเต้พร้อมขุนนางได้ไปแผลงศรเล่นที่ลานปรากฏว่าซังอนถูกฝังต่อย จึงกินจึงเป็นคนรักษา เพราะหมอหลวงหาวิธีรักษาไม่ได้ทั้งไม่พอใจจึงกิน แต่ก็เป็นบัญชาของฮองเต้ให้จึงกินลงรักษาขุนนางก็ทำให้อาการทุเลาลงได้ ต่อมาองค์ชุกอิทรงครรภ์จึงกินจึงถวายการดูแลเป็นอย่างดี

เวลาต่อมาองค์หญิงเฮซุนและองค์หญิงเฮจง ผู้ถือกำเนิดในองค์เคียงบินเซ่ปาร์คป่วยด้านหอเนอฮยอนลงความเห็นว่าเป็นเพราะร่างกายอ่อนเพลีย จึงกินเห็นว่าไม่ใช่อาการใช้กรรมมาแต่เป็นอาการเวียนศีรษะ แต่องค์หญิงใหญ่กลับหายดีแต่องค์หญิงเล็กยังไม่หายจึงกินจึงได้เปลี่ยน

สำหรับองค์หญิงจึงมีอาการดีขึ้น ฝ่ายแพทย์หลวงก็ไม่ค่อยพอใจในมินจงโฮ เพราะถือข้างจึงกิน
เกินไปจึงจะถวายฎีกาต่อฮ่องเต้เพื่อให้ออกจากตำแหน่ง

ในช่วงเวลานั้นไทเฮาเกิดประชวรหนักไม่ยอมแม้กระทั่งเสวยอาหาร จึงกินจึงนำโอสถ
ไปถวายและถึงกับยอมให้ชีวิตตนเองต่อองค์ไทเฮา และขอให้ไทเฮาแก้ปริศนาไทเฮาตอบได้และ
ยอมกินยาของจิ้งกิ้งแล้วบอกว่าชีวิตเจ้าเป็นของเรา เมื่ออาการไทเฮาดีขึ้นจิ้งกิ้งจึงได้รับสิ่งตอบ
แทนจากฮ่องเต้

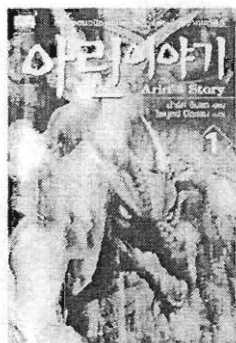
ทันใดนั้นขุนเซ่งถูกจับตัวไปอียกิมบูด้วยข้อหาปองร้ายซุกรอนชเว โดยกล่าวหาว่าจิ้งกิ้ง
อยู่เบื้องหลังเรื่องทั้งหมด ซึ่งเป็นแผนของซังกงชเวจิ้งกิ้งจึงไปทูลต่อไทเฮา ซังกงชเว ซุกรอนชเว
ของโน จึงถูกนำตัวไปสอบสวน ซึ่งไทเฮาเป็นผู้สอบสวนเอง ของโนทนไม่ได้จึงเล่าเรื่องราว
ทั้งหมดทำให้เรื่องราวถูกเปิดเผยและล้างมลทินแก่ซังกงฮันและปาร์เมียงฮี โดยซังกงชเวได้ไปเป็น
ทาสที่เกาะเซจู ซุกรอนชเวถูกถอดออกจากตำแหน่งสนมของฮ่องเต้

ฮ่องเต้ประชวรเนื่องออกจนเกิดโลหิตเป็นพิษ พระองค์ให้จิ้งกิ้งเป็นแพทย์ดูแล จิ้งกิ้งต้อง
ดูแลและป้อนหนองออกจากบาดแผล จิ้งกิ้งไม่ลังเลใช้ปากดูดหนองออกจากบาดแผล เพราะจิ้งกิ้ง
นั้นคิดเสมอว่าที่แพทย์หญิงสามารถใช้รักษานั้น มิใช่เพียงจำคิดแค่สองมือเท่านั้น ข้าวแพร์กระจาย
ไปว่าแพทย์หญิงถูกตัวฮ่องเต้ เหล่าขุนนางต่างไม่พอใจแถมยังต้องการที่จะถอดมินจงโฮออกจาก
ตำแหน่ง ทำให้จิ้งกิ้งอยากที่จะถอนตัวในเรื่องการรักษา แต่มีบัญชาแต่งตั้งจิ้งกิ้งให้เป็นแพทย์
ประจำพระองค์ และได้ไล่แพทย์หลวงออก ฮ่องเต้จึงได้ใกล้ชิดกับจิ้งกิ้งมากขึ้น ฮ่องเต้เกือบจะให้
จิ้งกิ้งรับซึ่งอื่นจากพระองค์แต่ก็ไม่ทำ ฮ่องเต้สั่งให้ซังอนว่าต่อไปนี้ห้ามมิให้มอบตำแหน่งใด ๆ แก่
แพทย์หญิงจิ้งกิ้งอีกมีเพียงใช้ฐานะแพทย์ประจำพระองค์เท่านั้น บรรดาขุนนางจึงสงบลงเป็นเวลา
ถึง 20 ปี ฮ่องเต้แม้จะรักษาเสวยว่าจะไม่มอบตำแหน่งใดให้นางแต่กลับพระราชทานป้ายหยก
สลักคำว่า “แต่จิ้งกิ้งให้กับจิ้งกิ้งซึ่งหมายถึงสตรีผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในสายตาเรา” ฮ่องเต้อาการทรุด
หนัก แม้จิ้งกิ้งรักษาอย่างเต็มที่ก็ไม่เกิดผล หากฮ่องเต้ลุกไม่ได้จิ้งกิ้งผู้ถวายการรักษาก็มีอาการ
เช่นกัน ฮ่องเต้ที่ประชวรอยู่จึงได้มอบจดหมายแล้วให้ออกไปข้างนอกจะมีทหารรออยู่ จิ้งกิ้งถึงกับ
ไม่ยอมไปแต่ที่สุดก็ไม่อาจรันต่อไปได้อีก เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในปีที่ 37 แห่งรัชกาลฮ่องเต้ซุงจง
จิ้งกิ้งและจงโฮหลังได้อ่านสาสน์ลับของฮ่องเต้ที่มีพระราชบัญชาให้ไปใช้ชีวิตคู่
ร่วมกันไม่ต้องอยู่ในวังหลวงอีกต่อไป

ยูมิน โจ. (2548). แดจิ้งกิม จอมนางแห่งวังหลวง (ไพบูลย์ ปิตะเสน, แปล). กรุงเทพฯ:

สยามอินเตอร์บุ๊คส์.

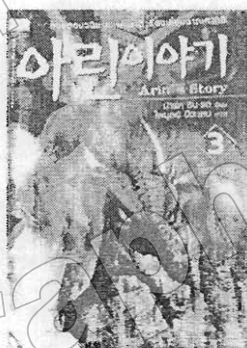
อาริน สตอรี เล่ม 1-5

ผู้แต่ง ปาร์ค ซิน-แอ ผู้แปล ไพบูลย์ ปิตะเสน
ปีที่พิมพ์ 2548 เล่ม 1 สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์
จำนวนหน้า 310 หน้า ราคา 200 บาท
ISBN 974-6845-1-87

ผู้แต่ง ปาร์ค ซิน-แอ ผู้แปล ไพบูลย์ ปิตะเสน
ปีที่พิมพ์ 2548 เล่ม 2 สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์
จำนวนหน้า 319 หน้า ราคา 200 บาท
ISBN 974-6849-7-19

ผู้แต่ง ปาร์ค ซิน-แอ ผู้แปล ไพบูลย์ ปิตะเสน
ปีที่พิมพ์ 2548 เล่ม 3 สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์
จำนวนหน้า 308 หน้า ราคา 200 บาท
ISBN 974-9297-0-16

ผู้แต่ง ปาร์ค ซิน-แอ ผู้แปล ไพบูลย์ ปิตะเสน
ปีที่พิมพ์ 2548 เล่ม 4 สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์
จำนวนหน้า 316 หน้า ราคา 200 บาท
ISBN 974-9950-3-05

ผู้แต่ง ปาร์ค ซิน-แอ ผู้แปล ไทบูลย์ ปิตะเสน
 ปีที่พิมพ์ 2548 เล่ม 1 สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์
 จำนวนหน้า 316 หน้า ราคา 200 บาท
 ISBN 978-9747657289

เป็นเรื่องของเด็กสาวคนหนึ่งที่ทำสัญญากับปีศาจตัวน้อย ให้ตนเองกลายเป็นมังกร
 คราก้อนอาริน พร้อมด้วยสองสหายร่วมเดินทาง คือ ไฮเอลฟ์ ชื่อ รุมีร์ และปีศาจหนุ่ม ชื่อ ไชม่อน
 พวกเขาพากันมุ่งหน้าไปสู่สหพันธรัฐเกลัน เพื่อปฏิบัติภารกิจโจรสลัดคุณธรรม ขจัดคนชั่ว ปกป้อง
 คนดี และพวกเขาได้เรียนรู้ว่าการเดินทางในโลกมนุษย์นั้นไม่ใช่เรื่องง่าย ต้องเจออุปสรรคและ
 ปัญหาต่างๆ ทำให้อารินและเพื่อนๆ ต้องร่วมแรงร่วมใจในการผจญภัยอันตรายจากความเจ้าเล่ห์
 ของมนุษย์ต้องอาศัยความสามารถที่มีความสามัคคี และมีมิตรภาพที่ดีระหว่างเพื่อน

ปาร์ค ซิน แอ. (2548). *Arin's Story* (ไทบูลย์ ปิตะเสน, แปล). กรุงเทพฯ: สยามอินเตอร์บุ๊คส์.